

1981.g. oktobrī

Pa Dejas Celu 60

PDC 60

Pēc desmit gadiem (ar divu gadu brīvdienām, kad PDC izdeva Juris Skābe Adelaidē), ko lai šeit raksta? Nevar taču atkal sūdzēties par rakstu un atsaucības trūkumu. Tomēr bija interesanti lasīt avīzēs, ka 5. VLJK paneļa diskusijās par trimdas latviešu

jauniešu izdevumiem, rakstītāju trūkumu atrada kā galveno kopējo problēmu. Mēs arī gribējām jums sniegt kādas ziņas par 5. VLJK, bet liekas, ka mūsu organizācija nebija pietiekoši laba, jo tādas ziņas vienkārši nepienāca. Cerējam arī dot pārskatu par trimdas latviešu tautas deju kopām, bet vēl neesam varējuši ievākt visu informāciju. Izsūtījām arī visām Austrālijas deju kopām specialu lūgumu atsūtīt kautko šim numuram. Rezultātus varēsiet paši apskatīt.

Tomēr nododam jūsu acu un prāta vērtēšanai šo PDC 60 ar lielu materiāla variāciju un vairākiem rakstiem, kas pārskata līdzšinējo darbību. Būsiat ievērojuši biezāko vāku, kas, cerams, dod žurnālam "ievērojamāku" izskatu. Diemžēl nevarēsim atļauties to turpināt. Vispār būs grūtības sagrabināt pietiekoši naudas, lai izdotu PDC 61. Pēc šī numura kase būs atkal tukša.

Vai izklausās, ka es atkal sūdzos? Tā jau īsti nav. Kad viss būs tik perfekti, ka nekādi uzlabojumi nebūs iespējami, tad būs laiks beigt.

Turpiniet sūtīt vēstules, kartiņas un naudu!

Juris Ruņģis

LASĪTĀJU VĒSTULES

Telegramma

PDC redakcijai!

Sveicu PDC redakciju 10 gadu darbības atcerē un novēlu PDC žurnālam ceļot pie lasītājiem vēl jo daudzus gadus.

ALTDK vārdā,
Skaidrīte Darius

PDC redakcijai!

Latviešu tautas deju apvienības vārdā apsveicu PDC žurnālu 10 gadu jubilejā.

Lidija Zariņa
LTDA vadītāja

Redaktors	Juris Ruņģis
Techniskais redaktors	Jānis Dūšelis
Saimnieciskās daļas vadītāja	Anna Majoriņš
LJAA pārstāvis	Andris Kariks
Pārstāve Melburnā	Ināra Zemītis
Pārstāve Adelaidē	Maruta Šmits
Redakcijas locekļi	Kārlis Paegle, Lauma Pitrāne, Māra Rozīte, Valda Sikсна, Brigita Strode, Andrejs Upenieks, Sane Upeniece.
	*
Vākus darinājusī	Astra Lācis

Viena gada abonements (6 numuri) maksā
\$A8.00 Austrālijā, un ārzemes pa lēno pastu.

*

Sludinājumi maksā
1 lapaspuse – \$A40.00
½ lapaspuse – \$A20.00
¼ lapaspuse – \$A10.00.

*

Iepriekšējie numuri dabūjami pret pasta izmaksu.

*

Naudas pārvedumi un čeki izrakstāmi
Austrālijas dolāros uz ALTDK vārdu.

Redakcijai piesūtītie izdevumi: Jaunā Gaita 133 un 134, MIJA 9

Ar vārdu, segvārdu vai inicialiem parakstīti raksti ne vienmēr atbilst redakcijas viedoklim.

PA DEJAS CELU 60
1981. g. oktobrī
izdod
Austrālijas latviešu tautas deju kopas

PA DEJAS CELU 60
October, 1981
published by
Australian Latvian Folk Dancing Groups

Adrese – 21 Margaret Street, ROSEVILLE, NSW 2069, Australia.

MATERIĀLI PDC 61 IESNIEDZAMI LĪDZ 1981. GADA 15. NOVEMBRIM.

Printed by PRINTMAIL – 75 Archer Street, CHATSWOOD, NSW 2060; 412-1878.

AUSTRĀLIJAS LATVIEŠU TAUTAS DEJU KOPU30 GADU DARBĪBAS ATCERES PĀRDOMAS

Skaidrīte Darius

Lielākā daļa Austrālijas latviešu tautas deju kopu šogad svin savas 30 gadu darbības atceres un ALTDK žurnāls *Pa dejas ceļu* noslēdz savu 10 gadu darbības posmu. Šīs atceres ir brīži, kas liek atskatīties un izvērtēt padarīto darbu, spraus to mērķu sasniegšanu, varbūt arī prātojumus par rītdienu. Trīsdesmit gadi ir pārdzīvojuši vairākas deju kopu paaudzes, katru iespaidotu no citādiem materiāliem un garīgiem apstākļiem. Jauno deju kopu rindās ir jaunieši, kuru vecāki jau ir auguši un veidojušies šīs zemes pasaulē.

50-os gados visos lielākajos Austrālijas pilsētu centros latvieši pulcējās un organizējās biedrībās, draudzēs un dažādu nozaru vienībās, kas pārstāvēja plašu interešu lauku. Tas bija daļiņš turpinājums iesāktajam noietu laiku aktivitātem, kā arī svešas zemes neviensmiltība, vientulība un ilgās pēcsavas tautas, kas lika latvietim meklēt un veidot savu latviešu sabiedrību.

Arī tautas deju kopas radās ikvienā centrā, gan kādas lielākas organizācijas paspārnē, gan arī kā atsevišķas neatkarīgas kopas. Tās pulcēja ikvienu jauniešu, kurš vēlējās iesaistīties, jo pēc sava rakstura tās neprasiņa nekādas priekšzināšanas, nedz speciālus talantus kopas darbībā. Dibināšanas mērķi netika oficiāli formulēti, tie izveidojās dabīgā plūsmē, un ierindojās sekojošā secībā: latvietība, tautas folklorā, dejas prieks, draudzība, un vide, kur satikties.

Statistika rāda, ka tautas deju kopu "ziedu laikos" Austrālijā pastāvēja 12 kopas ar 300 deju kopniekiem. Kultūras dienu dalībnieku deju kopu skaits bija liels — brauca visi, kuri finansiāli un darba apstākļu dēļ netika kavēti.

Šodien, 30 gadus vēlāk, mums ir 10 kopas ar 235 deju kopniekiem. Vērtējot 30 gadus kā laika sprīdi, kurā ir mainījušās vairākas paaudzes, un kuras visas Latviju pazīst tikai no grāmatām un nostāstiem, nobirums nav pārāk liels. Tomēr kādā līknē šis nobirums turpināsies nākamā dekadē ir jautājums par tautas deju kopu eksistenci.

Analizējot šodienas deju kopu sastāvu, redzam, ka nobirušie ir 1) tie, kuri latvietību uzskatīja par apgrūtinājumu un traucējumu viņu dzīves labklājībai attiecībā uz šīs zemes prasībām, 2) garīgi slinkie, kuri plūst ar ikdienas straumi bez mērķiem un prasībām, un 3) tie, kuri latvietībā nav atraduši meklēto, jeb ir vīlušies atrastajā. Deju kopu rindās patlaban ir iesaistījušies jaunieši, kuri to ir darījuši paši savā iniciatīvā, un kuri ir latvietības veidošanas un meklēšanas stādijā. Kā tādi viņi jau ir spēcīgāki savai darbībai, nekā viņu priekšteči 50-os un it sevišķi 60-os gados, kad daudzi jaunieši iesaistījās jauniešu kopās vecāku ietekmēti. Tanī pat laikā, šodienas jaunieši arī vairāk prasa un sagaida ko darbošanās attiecīgajā kopā viņam var dot un vai tā apmierina viņa prasības. Apskatot deju kopu sākuma gadu mērķus šodienas kontekstā redzam, ka 1) latvietība un folklorā ir saplūduši vienā jēdzienā — latviskais ar noslieci uz tautas garīgo vēsturi. 2) Dejas prieks, tāpat kā pirms 30 gadiem, tā arī šodien līdz ikvienam deju kopniekam cīlāt kājas. Kā pozitīvs piensums šajos gados ir deju kopu papildinājumi ar jaundejām un deju kopu kvalitāti. Agrākais, nepareizs uzskats, ka tautas dejas deju kopniekiem, ir izzudis un deju kopu rindās ir labi sagatavoti deju kopnieki,

kuri kopā ar jauno audzi spēj sniegt skatītājiem acij patīkamu pārdzīvojumu. Deju kopnieki savukārt gūst gandarījumu par darīto darbu, un lepnumu, ka tā ir viņu tautas daļa, kas ir izvērtēta ar pozitīviem sasniegumiem. 3) Draudzība un satikšanās — ja sākuma gados, kad latviskā dzīve virmoja visapkārt, tai bija minimāla nozīme, tad šodienas jauniešiem tas ir viņu vienīgais reālais kontakts uz atkārtoto bāzi (vismaz reizi nedēļā) ar sev līdzīgiem latviskā lauka meklētājiem — jauniešiem. Šī draudzība tiek pārnesta arī uz citu pilsētu jauniešiem, tā veidojot zināmu nākamās sabiedrības bāzi.

Tagadējo deju kopu darbība arvien vēl ir savu spraus to mērķu robežas un mērķi arvien vēl atbilst un apmierina šodienas deju kopu prasības.

Bet ir radušies vēl divi jauni, svarīgi faktori, kuriem būs izšķirēja loma kā tautas deju kopu, tā arī latvietības nākotnes eksistencē. Tie ir valoda un no jauniešu organizācijām "pensija" aizgājušo jauno latviešu aktivitāte.

Valoda — skumja pasaule. Kaut gan visāsākie uzbrukumi par vietējās zemes valodas lietošanu latviešu jauniešu starpā tiek vērsti pret tautas deju kopu dalībniekiem, šī problēma skar visas jauniešu kopas un organizācijas. Un kur agrākos gados galvenie svešvalodas runātāji latviešu jauniešu starpā bija "padsmitnieki", tur šodien jaunieši jau garīgi nobrieduši, sarunās bieži lieto vietējās zemes valodu. Lasīju kādā jauniešu izdevumā, ka jaunie akadēmiki atturas no referātiem un publikācijām latviešu valodas izteiksmes trūkuma dēļ. Pavid uzskati, ka politiskā laukā cīņa ir sekmīgāka publicējoties un lietojot tās zemes valodu, kā arī, darbs ir sekmīgāks, iesaistot politiski spējīgus jauniešus, kuri savas valodas zināšanu trūkuma dēļ citādi nevarētu darboties. Bet — valoda un tauta ir nešķirama vienība; valoda ir jāmācās un jāapgūst ikvienam, kuram ir vēlēšanās iet latviskā pasaulē. Ne ar pārmetumiem un aizliegumiem jauniešiem, kuri ir kūtri latviešu valodas runātāji, piedalīties jauniešu kopās, bet ar iecietību un neatlaidīgu pacietību pārliecināt viņus valodas nepieciešamībā un lepnumā par valodas prasmi.

Otrs svarīgais faktors ir "dabīgā nobiruma" grupa — tie, kuri jau savus deju kopu gadus ir izdzīvojuši, vai "pensionējusies" no jebkuras jauniešu organizācijas. Šī grupa veidos to sabiedrības daļu, kuras atbalsts, kā arī nākošo deju kopu/jauniešu audze, būs nepieciešams kā deju kopām, tā arī jebkurai citai jauniešu kopai. Diemžēl, šīs grupas lielais vairums tiek izmesti latviskā tukšumā, jo neesam sagatavojuši vidi, kurā šī paaudze pēc aktīvajām jauniešu gaitām varētu pulcēties un mērķtiecīgi darboties. Ar prieku lasīju šī gada Braitā noturētā latviešu jauniešu kongresa norisi un panākumus. Vēl jo lielāku gandarījumu deva lasīt vadītāju un dalībnieku vārdi — gandrīz ikviens no viņiem bija darbojies kādā tautas deju kopā. Cerams, ka šie latvieši savu aktivitāti neatstās tikai ikgadīgai kongresa sanāksmī, bet aktīvi darbosies pie jauniešu kopām, pausdami un savukārt pārliecinādami tur esošos jauniešus par dziļākiem meklējumiem latvietībā, kā kulturālajā, tā arī nacionālā politiskajā plāksnē.

Nobeidzot savu īso apceri: "Strādāsim šodien ar visiem spēkiem latvietībai, un rītdiena nesīs šodienas darba augļus."

Aleksandrs Grimms

Par ALTDK dibināšanas datumu jāuzskata 1961. g. 29. decembris, vietu – Adelaides latviešu nams, 11. Kultūras dienu laikā.

No mazajiem tautas deju vakariem maisītiem gan ar vingrošanu, gan baletu, Kultūras dienu tautas deju uzvedums šajā laikā bija jau izvēršies par vienu no lielākajiem un vislabāk apmeklētajiem sarīkojumiem. No minētajiem, sākotnējiem deju demonstrējumiem un sacensībām bija izveidojies plašs uzvedums ar stāstījumu.

Cik varu atcerēties, tautas deju kopu pārstāvju sanāksmes Kultūras dienu laikā notika no pašiem pirmajiem gadiem, bet tās bija neformālas, draudzīgas pārrunas, bez tiesībām ko lemt vai ierosināt.

Pieaugot uzvedumu vērienībai, dejotāju un kopu skaitam, radās manāma vajadzība pēc iestādījuma, kas varētu runāt visu dejotāju un kopu vārdā, gan organizējot atsevišķas Kultūras dienas, gan arī principiāli: cik lielu daļu no KD ienākuma izdot dalībnieku ceļa naudām; vai dejotājiem maksāt tikpat, cik korišiem; utt..

No pašu pirmo Kultūras dienu laika, katru gadu koristu vajadzībām izdeva dziesmu krājumu, bet dejotāju rokās bija kādi divi eksemplāri Eslingenā izdotās 52 latviešu tautas dejas, un kādam bija arī vēl uzglabājusas Rinkas un Oša burtnīcas. Tā kā šie apraksti visiem nebija pieejami un dažu deju apraksti bija neskaidri, tad bija liela vajadzība pēc jauna deju krājuma.

Melburnā kopā ar toreizējo Riteniša vadītāju Jurjāna kundzi jau ilgāku laiku bijām sprieduši par kādas organizācijas vajadzību, kas varētu runāt visu kopu vārdā un stāties sakaros ar Latviešu apvienību Austrālijā un Kultūras fondu, lai sagādātu līdzekļus deju aprakstu izdošanai.

1961. g. 29. decembrī 11. Kultūras dienu vadītāju sanāksmē nācu ar priekšlikumu nodibināt visu kopu kopēju sekretariātu, kas varētu stāties pie iepriekšminēto vajadzību risināšanas.

Šo priekšlikumu uzņēma dalītām jūtām – daļa kopu domāja, ka šāda formalitāte lieka, un runāt jau varam arī tā pat. Pēc garākām pārrunām tomēr nolēma sekretariātu dibināt. Gada laikā visas toreizējās kopas (12) atsūtīja dalības maksu un piekrišanu iestāties ALTDK. Līdz ar to ALTDK sāka darboties. Par pirmo sekretāru ievēlēja Aleksandru Grimmu.

Pirmajos darbības gados ALTDK panāca dejotāju pielīdzināšanu korišiem ceļa naudu atmaksā; lēmumu, ka 50% no KD tīrā atlikuma izmaksājama ceļa naudās; kā arī principiālu piekrišanu, ka KD deju uzveduma vadītājam jābūt deju kopu cilvēkam un jāieiet KD rīcības komitejā.

ALTDK šajā laikā arī panāca aizdevumu no LAA Kultūras fonda deju krājuma izdošanai, ko laikā no 1961. līdz 1967. gadam 4 burtnīcās 200 eksemplāru metienā sastādīja un izdeva Aleksandrs Grimms.

Šajos "Saša" gados, pārējā ALTDK darbība izpaudās kā sarakstīšanās centram, pie kā kopas varēja griezties ar savām vajadzībām. ALTDK lēmumus pieņem pilnsapulce (KD laikā), bet starplaikā, steidzamības gadījumā, sekretārs, sazinoties ar vienu vadītāju no citas kopas, var pieņemt lēmumu, kas saistošs līdz nākamajai pilnsapulcei. Izdevumi bija tikai pasta izdevumi un budžets niecīgs.

Kā jaunatnes organizācijai, ALTDK kopš dibināšanas bija viena balss LAA.

1971. gadā Melburnas Jaunatnes dienu laikā, LAA prezidijs aicināja Juri Ruņģi par tautas deju referentu. Lai izvairītos no parallēlisma un pārpratumiem, Aleksandrs Grimms no ALTDK sekretāra amata atteicās par labu Jurim Ruņģim. Šo lēmumu apstiprināja nākošā pilnsapulcē KD laikā.

Juris Ruņģis šajā amatā bija līdz 1978. gada pilnsapulcei, izņemot 1976. gadu, kad amatu izpildīja Ināra Zemīte. 1979. gadā ALTDK vadītājs bija Ēriks Zvirbulis, bet kopš 1980. gada Skaidrīte Darius.

Šajos gados darbība ievērojami paplašinājusies. ALTDK izdod žurnālu **Pa dejas ceļu** un apkārtrakstus, un budžets sasniedz \$3500 gadā.

Lai gan vairākkārt ir runāts par darbības noteikumu (statūtu) izstrādāšanu un dažus gadus ALTDK darbojas ar vēlētu valdi, būtībā vēl šodien spēkā ir pirmajā gadā nerakstītie bet praksē pieņemtie darbības noteikumi.

VĀRDI

Juris Ruņģis

Katra jubileja, ja to atcerās, automātiski liek domāt par to, kas bija, kas iecerēts un kas gaidāms nākotnē. Tā tad jūs šoreiz arī neizbēgsiet no manām domām par **Pa dejas ceļu**. Protams, jūs varat tagad mest žurnālu projām un tālāk nelasīt. Tomēr tā ir jūsu izvēle, bet man ir izvēle, vai turpināt rakstīt, un vai ir vērts rakstīto drukāt. Šīs izvēles mums ir tik parastas, ka nedodam tām nekādu vērtību – tomēr, lielākai latviešu tautas daļai tādas rakstīšanas un lasīšanas brīvības nav. Kāpēc vairāk neizmantojam privilēģijas, kas ir mūsu rīcībā?

Kad iesākām **Pa dejas ceļu**, mums nebija nekādu illūziju (un ceru, ka nekad arī nebūs), ka izdodam kaut ko ļoti svarīgu, kam ir nodrošināta nākotne. Tas, protams, arī nenozīmē, ka, mūsu domās, žurnālam nav nekādas vērtības. Galvenais mērķis ir vienmēr bijis (un paliks) dot tautas deju dejotājiem un citiem jauniešiem interesantu materiālu, kas veicinātu/papildinātu viņu latviešu valodas lasīšanas spējas. Ja pierod lasīt **Pa dejas ceļu**, varbūt arī lasīs citus "nopietnākus" latviešu izdevumus.

Desmit gados ir bijis iespējams ļoti uzlabot žurnāla tehnisko iekārtu, ārējo izskatu. Katrs solis uz priekšu prasa daudz laika un pacietības. Šeit lielākie nopelni un visu atzinība pienākas Dūšeļu Jānim. Viņa fainomenālā darba kapacitāte un tieksme panākt perfekto ierobežotos apstākļos ir mums daudz palīdzējusi.

Esmu arī mēģinājis uzlabot žurnāla saturu. Technisku iemeslu dēļ tagad varam iespiest vairāk rakstu, bet pa desmit gadiem rakstu iegūšana nav kļuvusi neko vieglāka. Ir laimējies "noķert" dažas ārzemju "zvaigznes". Visi šinī kategorijā ir bijuši ļoti pretīmnākoši – ļoti slavējuši žurnāla izskatu, saturu, mērķus – visi solījušies palīdzēt, bet gandrīz visi beigu beigās attaisnojušies ar laika trūkumu. To varu ļoti labi saprast – būdams reālists zinu, ka rakstīt **Pa dejas ceļam** nebūtu pārāk augstu uz neviena

prioritāšu listes. Grūtāk saprast, tomēr, ir vietējos rakstniekus, audzinātājus un literātus. Ir specifiska un arī vispārēja palīdzība lūgta kā no indivīdiem, tā arī no grupām. Panākumu ir bijis maz. Grūti ticēt, ka mūsu pūliņi ir tik pilnīgi nenozīmīgi. Pareizāk laikam būs, ka katram savs jāmais zirdziņš ir mīļāks un otra vērtību vai vajadzību ir grūti saredzēt.

Viens no mērķiem žurnālu dibinot bija iepazīstināt kopas un dot iespēju pārrunāt kopējas tautas deju problēmas. No vienas puses šis mērķis ir ļoti sekmīgi panākts. Tautas deju kopas noteikti daudz labāk pazīstās un kopu starpā ir daudz lielāka tolerance. Esam izvairījušies no asākām piezīmēm **Austrālijas latvieša** slejās, jo ir bijusi iespēja (ne vienmēr izmantota) citādi izteikties **Pa dejas ceļā**. Dejotāju informēšana par deju, etnografiju un sarīkojumu rīkošanu arī ir bijusi ļoti sekmīga. Caurmēra dejojājs šodien ir noteikti labāk informēts, kā tas bija 10 gadus atpakaļ. Redakcijai (un vecākiem lasītājiem) jāatceras, ka vienmēr nāk klāt jauni lasītāji un daudz vajadzīgas informācijas ir bieži jāatkārto.

Ne tik sekmīgi ir bijuši mēģinājumi drusku dziļāk, nopietnāk debatēt vai pārrunāt dažādus etnografiskus jautājumus. Visi mēģinājumi ir bijuši kā saucieni tukšumā, bez atbalss, bez īstas domu izmaiņas. Ir teikts, ka daži dara, un tie, kas nevar, raksta.

JAUNĀ GAITA VĒRTĒ PA DEJAS CEĻU

JG 133 Tālivaldis Ķīkauka apskata un vērtē trimdas periodiskos izdevumus (žurnālus un biļetenus), to starpā arī **Pa dejas ceļu**.

Izdevumi vērtēti sešos aspektos – 1) Pārskatamība, 2) Nodaļas (organizētība), 3) Iekārtojums (noformējums), 4) Ilustrācijas, vāks, tipogrāfiskā kvalitāte, 5) Saturs (par cik tas atbilst izdevumam), 6) Vitālitate (lasītāju vēstules u.c.). Katrā aspektā piešķir atzīmi no 0 līdz 5, tātad augstākais iespējamais punktu skaits ir 30.

Izdevumi sadalīti 13 kategorijās –

- 1) Reliģiski: Ceļa biedrs (14 punkti), Gaismā (23), Labietis (15), Bitīte (nav atzīmes)
- 2) Akadēmiskie: Akadēmiskā dzīve (23), Universitas (19), Ceļi (nav atzīmes)
- 3) Literāri kultūrpolītiski: Daugavas Vanagu mēnešraksts (21), Jaunā gaita (25), Latgolas bolss (21), Treji vārti (19), Dzeive (20)
- 4) Literārie: Ciba (nav atzīmes), LARAs lapa (21), Vilnis (15)
- 5) Polītiskie: Brīvība (24), Darba jaunatne (pielikums pie Brīvības)
- 6) Jaunatnes izdevumi: ELJAs Informācija (24), Pēdējais laiks (nav vērtēts), Vēja zvani (nav vērtēts), AKKA (apstājies)
- 7) Bērniem: Mazputniņš (25), Valodiņas spēks (nav atzīmes)
- 8) Profesionālo grupu izdevumi: Krājējs (20), Latvju māksla (25), Latvju mūzika (23), **Pa dejas ceļu** (22), Tehnikas apskats (21)
- 9) Biļeteni (apkārtraksti): Balss tuksnesī (15), Čikagas ziņas (22), Informators (12), Garezera ziņas (21), Montreālas latviešu biedrības ziņotājs (23), Toronto centrā (26), Ziemeļkalifornijas apskats (21)
- 10) Humors (un satīra): Rūgtais apīnis (24), Vīns un nitroglicerīns (nav atzīmes), Vēstnesis (nav atzīmes)
- 11) Cittaute izd., kas raksta par mums: (nav atzīmes) Journal of Baltic Studies, World Literature Today, Latvian Collector,

Tomēr mums derētu vairāk rakstītāju, it sevišķi tādu, kas prot domāt. Diemžēl latviešu avīzēs un žurnālos bieži trūkst skaidras, loģiskas domāšanas, bet tās vietā nāk saukļu lietošana un citādi domājošu cilvēku personīga nonievašana. Šī parādība ļoti krasi redzama lasītāju vēstulēs. Izliekas, ka svarīgākais ir lietot kādu pusduci vai duci obligātu vārdu, kas bieži atkārtojami, daži ieliekami pēdiņās un dažiem pieliekams klāt "t.s." (tā sauktais). Ar šādu pieeju liekas, ka var iztikt bez domāšanas. Šī slimība redzama latviešu politiskā spektra visās daļās (ja vispār var domāt un runāt par šādu spektru). Dažu vārdu lietošana it kā ieliek lietotāju zināmā kastītē un tam tad pielīp citu šīs kastītes iedzīvotāju īpašības. Daži vārdi ir tik spēcīgi un slikti, ka pieminot tos kopā ar pretinieka vārdu, visa turpmākā argumentācija ir lieka – pretinieks ir ielikts savā kastītē un tāpēc visiem redzams kā bez vērtības un spēka.

Protams, ka vārdu izvērzišana, pārgrozīšana un uzspiešana ir propagandistu galvenais mērķis. Saprotams arī, ka mums ir vajadzīgi vārdi un frāzes, kas īsumā izsaka jau visiem zināmus faktus. Mēģināsim atrast bilanci, mēģināsim atrast graudus starp sēnalām, nereaģēsim automātiski uz dažiem vārdiem, būsīm savaldīgi paši savā valodā.

Ko jūs domājat? Jums ir iespēja izteikties.

Daugava (krievu valodā), Baltische Briefe

- 12) "Mirusie" izdevumi un izdevumi, kas iznāk ļoti neregulāri: (nav vērtēti) Tilts, Ceļa zīmes, Trimdas dzelzceļnieks, ALAS žurnāls, Principi ļaužu svētībai, Zintis
- 13) Jauni izdevumi (pieteikti): (nav vērtēti) Skolotāju žurnāls.

Pa dejas ceļu sasniegtie 22 punkti sadalīti šādi – Pārskatamība 4, Nodaļas 3, Iekārtojums 3, Ilustrācijas 4, Saturs 4, Vitālitate 4. Tālāk par **Pa dejas ceļu** rakstīts:

"Tilpums: 30 lp, 6 reiz gadā.

"Labi pārredzams izd., vēltīts latviskajām dejām, patiesībā jaunās paaudzes izd., kas plaši informē par nākotnes sarīkojumiem. Tā, piem., sarīkojumu kalendārā varam lasīt, ka 1984. gadā Austrālijā notiks 34. Kultūras dienas, Hobartā, laikā no 26. – 31. dec.! To sauc par plānošanu!"

T. Ķīkauka raksta beigās raksta:

"BEIGĀS kopsavilkumā izdevumi, kas pārsniedz 20 punktus: 26 punkti: Toronto centrā
25 punkti: Jaunā gaita, Mazputniņš, Latvju māksla
24 punkti: Brīvība, Jaunatnes izdevumi, Rūgtais apīnis
23 punkti: Akadēmiskā dzīve, Gaismā, Latvju mūzika, MLB ziņotājs
22 punkti: Čikagas ziņas, Pa dejas ceļu
21 punkts: DV mēnešraksts, Garezera ziņas, Latgolas bolss, LARAs lapa, Tehnikas apskats, Ziemeļkalifornijas apskats. Ja mēs kā ārsta kabinetā saliekam visus trimdas izd. uz "pacienta" skālas, tad vienā pusē būs slimīgie, dzīves krāsu zaudējušie (maz punktu), bet otrā pusē zaļoksņējie un vitālie (daudz punktu)!"

T. Ķīkauka arī raksta šādus vārdus par izdevumu nākotni:

"Lai izd. nākotnē kļūtu bagātāki, vispirms ir vajadzīga jaunās idejas, un tās ir labi jāapstrādā un kvalitatīvi jāpārsniedz lasītājam. Ir vajadzīga droša un stabila finānciālā bāze: varbūt to mantojumā atstās kāds mūsu cilv.ies miljonārs savā testamentā."

Līga Ruperte

*Ko dziedāšu, ko runāšu**Svešu zemi staigādama?**Dziedāš' pati savu dziesmu,**Runāš' savu valodiņu.*

T.dz.

Pirmā Trīsreiztrīs nometne notika Garezerā no 1981. gada 16. līdz 23. augustam. Šai nometnē piedalījās apmēram 30 lektori un 130 dalībnieki no 5 līdz 85 gadu vecumam, individuāli un ar ģimenēm, no dzīves vietām dažādos ASV un Kanadas apvidos. Vistālākā viesņa bija no Austrālijas.

Trīsreiztrīs nometņu mērķi ir radīt latvisko vidi latviešiem dažādos vecumos un dot tiem iespējas latvisko zināšanu paplašināšanai, latviskās kopības sajūtas veicināšanai, latvisko ģimeņu stiprināšanai un latvisko draudzību sekmēšanai.

Lai šos mērķus sasniegtu, Trīsreiztrīs vadības loka izstrādātās programmas ietvaros šovasar nometnes dalībnieki varēja mācīties vienā vai divās ievirzēs, ik dienas noklausīties divus kopreferātus, piedalīties kopējās vakara programmās, un, izpildot izsniegtās aptaujas, izvērtēt šī gada nometni kā arī palīdzēt plānot nākošo. Nometnes mērķu sasniegšanai ne mazāk svarīga bija kopējā dzīve nometnes apstākļos, kas veicināja sarunas un dziesmas ēdamzāles rindā stāvēt un pēc vakara programmu beigām. Ļoti svarīgi bija arī tas, ka Trīsreiztrīs bija slēgta nometne, kuras dalībnieki bija viena saime ar kopējiem darbiem un privilēģijām, kopējiem priekiem un bēdām, kopēju latvisko pārdzīvojumu un kopējiem līdzgaitniekiem. Palīdzēja tas, ka nometne notika Garezerā, kam ir mazās Latvijas slava un ar ko, kaut kādā veidā identificējas liela daļa Ziemeļamerikā dzīvojošo aktīvo latviešu. Palīdzēja arī tas, ka Garezera personāls rūpīgi un viesmīlīgi gādāja par Trīsreiztrīs saimes fizisko labklājību. Komiskā izmīsumā kāds anonīms (un apaļš?) Trīsreiztrīs dalībnieks ieteikumu kastē bija atstājis lakonisko secinājumu: "Par daudz labs ēdiens!"

Ieviržu nodarbības notika katru dienu no plkst. 8.30 līdz 11.30 un no 13.00 līdz 16.00. Katrs nometnes dalībnieks, izņemot bērnus, varēja pieteikties uz vienu vai divām ievirzēm, attiecīgi tur pavadot abus vai vienu no dienas posmiem.

Vislielākā pieaugušo grupa (26 dalībnieki) piedalījās rotu kaļšanas ievirzē, kuru vadīja Juris Kļaviņš ar palīgiem Oļģertu Kutčeri, Aleksi Alunānu un Aleksandru Pariņu. Pa ducim dalībnieku mācījās baltos darbus un citus rokdarbus Otilijas Mežules vadībā un koka apdari pie Vernera Rinkušā un kokļu meistara Kārļa Staško. Edmunds Mednis astoņiem dalībniekiem mācīja ādas apdari un Lilija Treimane sešām dalībniecēm — prievīšu, jostu un celaiņu aušanu. Četri dalībnieki no Gundegas Peniķes mācījās keramiku un tāds pats skaits aušanu stellēs no Ausmas Siliņas.

Latvisko ģimeņu seminārā Intas Rūtiņas-Adamovičas un Solveigas Miežītes vadībā piedalījās 11 dalībnieki, kamēr par latvisko dzīvošanu no praktiskā viedokļa 14 dalībniekiem mācīja Sarmīte Vilka un Elga Pone.

Ar 40 dalībniekiem, vislielākā bija 1/2x1/2 ievirze — programma Trīsreiztrīs dalībnieku bērniem 5 — 13 gadu vecumā.

3*3

Garezerā

1981. g.

16.-23. aug.

To vadīja Sandra Kronīte-Sīpola ar palīdzēm Ievu Daukšu, Māru Richteri, Andru Zommeri un palīgu Juri Dilevko. Kā speciālpalīdzē latviski vāji runājošiem bērniem piedalījās ALA Izglītības biroja mājniecības nozares vadītāja Juliete Rumberga. Nometnes pēdējās dienās Vidvuds un Aija Beldavi ar vecākajiem 1/2x1/2 dalībniekiem spēlēja dēku spēli Pūķis pazemē, bazētu uz "Dragons and Dungeons".

Pirmais kopreferātu cikls bija plkst. 16.15 un otrs 18.45. Politisko stāvokli Latvijā, trimdā, Eiropā un pasaulē trīs referātos apskatīja Jānis Peniķis. Ilga Svecha-Zemzara referēja par pusaudžu depresiju un identitātes attīstības problēmām, Solveiga Miežīte — par bērnu audzināšanu latviskā ģimenē, Līga Ruperte par latvisko izglītību, un audzināšanas jautājumus isreferātos apskatīja Miežīte, Ruperte un Rūtina-Adamoviča. Juris Kļaviņš rādīja diapozitīvus un stāstīja par latviskajām rotām, Otilija Mežule un Ausma Siliņa — par tautas tērpiem. Folkloras maģistres Aijas Beldavas referāta virsraksts bija "Laimes vai nelaimes velte".

Vakara programmas ilga no plkst. 20.00 līdz 22.00. Svētdienas vakarā bija iepazīšanās, pirmdien — tautas dziesmu vakars Sandora Abena vadībā, otrdien Tupešu Jānis referēja par latviskām gadskārtām un mācīja tām raksturīgas dziesmas, un trešdien Zigis Miežītis vadīja tautas deju un rotaļu vakaru. Ceturtdien bija vakarēšana Edmunda Medņa vadībā, piektdien — ugunskurs Ziga Miežīša vadībā un sestdien pirmās Trīsreiztrīs nometnes beigu sarīkojums. Vakara programmās palīdzēja koklētāji un dziedātāji Elga un Jānis Pones un Ilze Kļaviņa, danču meistars Zigis Miežītis, un visi lielie un mazie Trīsreiztrīs dalībnieki.

Pēc vakara programmām vēl varēja mācīties tautas dejas no Ziga Miežīša vai nodoties latviskai nīkšanai. Pēdējā nodarbība, kuras nosaukumu radīja Trīsreiztrīs ārpusieviržu nodarbību koordinators Tupešu Jānis, ietvēra tādus pasākumus kā dziedāšanu pie ugunsкура, nakts pastaigas un kavēšanos iekšējās informācijas koordinatores Dagnijas Staško vadītājā bibliotēkā — ne tikai lai pētītu grāmatas par tautisko mantojumu un citiem tematiem un klausītos latvisku mūziku, bet arī lai noklausītos Edmunda Medņa "vēlreferātu" par latvju rakstiem, pārrunātu Trīsreiztrīs 1981 un Trīsreiztrīs 1982, iepazītos ar plašu tautas tērpu brunču paraugu klāstu no Augustes Beltes kolekcijas, apbrīnotu Sarmītes Vilkas adītos raibos cimdus, dzertu kafiju, pirktu vai pasūtītu tikko iznākušo Lamstera Ievads latviešu stila vēsturē un dažādas citas publikācijas no Pa dejas ceļu līdz Ierosmei, jeb arī lai vienkārši pabūtu vēl kopā.

Un tā pagāja šī skaistā, saulainā, labi, interesantiem cilvēkiem un pasākumiem bagātā nedēļa. Likās, ka tikko esam iedzīvojušies nometnes ritmā, kad nemanot bija pienācis atvadu vakars ar ozolzariem un pašu taisītiem puzuriem pušķotajā Kronvalda zālē. Viss gāja labi, kamēr darbs dzina darbu intensī-

vajā nometnes programmā, kas pēdējā vakarā pēkšņi apstājās kā ātrvilciens, radot mazu chaosu mūsu jūtās un rūpīgajā organizācijā, bet ar nometnes administratora Arnolda Ruperta palīdzību galā visiem tika i diplomu, i pateicība, i dzeramais un ēdamais. Dienā bijām izstādē apbrīnojuši daļamatu ievirzes pagatavotos priekšmetus, vakarā priecājamies par ½x½ ludziņu un rotkaļu brašo dziesmu ar Silmaču melodiju par – ko gan citu – rotkaļu dienām Garezerā un vēlējumu Trīsreiztrīs dalībniekus no malu malām pulcināt atkal nākošgad. Taču, jo ir jauki būt kopā ar saviem, mācīties labāk iepazīt savu kultūru, savu tautu un pašam sevi.

Nākošgad Trīsreiztrīs notiks Garezerā, augusta otrajā vai trešajā nedēļā, ar paplašinātu programmu un, cerams, vēl kuplāku dalībnieku skaitu.

Ojārs Celle Ziemeļkalifornijas Apskata jūlija numurā rakstīja: "Trīsreiztrīs nometne ir solis pareizā virzienā, kā meklēt atrisinājumu, kā dzīvot citā zemē un kultūrā un tomēr justies savai tautai un sabiedrībai piederīgs, un reizē izprast un atrast ceļus kontinuitātei, latviskās pasaules tālākai uzturēšanai atšķirtībā no dzimtās zemes, no savas tautas." Tā tiešām bija.

TRĪSREIZTRĪS AUSTRĀLIJĀ?

Juris Ruņģis

LAAJ Ārpuskolas izglītības nozares vadītāja Anna Ziedare ir aicinājusi mani noorganizēt Trīsreiztrīs nometni Austrālijā.

Pirmais solis būtu apzināt tos, kas ir ieinteresēti šajā idejā. Tad kopīgi vajadzētu izlemt par labāko laiku un vietu, sarunāt vadītājus, izplānot programmu un pierunāt dalībniekus.

Vienā ziņā mūsu darbs būs vieglāks, jo sazinoties ar Līgu Rupertu varam mācīties no Amerikas pieredzes, bet no otras puses mums ies nesalīdzināmi grūtāk. Mums nav centrālas latviešu vietas, kāda ir Garezerā. Mūsu mājvietas ir lielā attālumā viena no otras. Mūsu skaits ir daudz mazāks, tāpēc grūtāk būs atrast vadītājus un dalībniekus.

Bet tomēr šīs grūtības ir jāpārvar un mums ir jāsanāk kopā mūsu pašu Trīsreiztrīs nometnē. Mums Austrālijas Trīsreiztrīs jāveido pēc mūsu spējam un pēc mūsu vajadzībām. Mums Trīsreiztrīs ir vajadzīga, lai stiprinātu tās dalībniekus savā latviskā pārliecībā un atīstītu vai dibinātu draudzības ar latviešiem, kam mūsu nākotne ir svarīga.

Trīsreiztrīs neatvieto ne Vasaras vidusskolu, ne Jaunatnes kursus. Tā nāk pēc tiem. Tā ir domāta visām paaudzēm, jo ir dabīgi paaudzēm mācīties vienai no otras. Svarīga daļa ir ģimeņiem un bērniem, bet tikpat svarīgi ir indivīdi – vieninieki. Domāsim par mūsu plašāko ģimeni – radu un draugu saimi.

Tiņš neesmu runājis ne par iespējamām vietām un laikiem, ne par mūsu Trīsreiztrīs saturu. Gribu dzirdēt jūsu domas. Lūdzu reģistrējiet savu interesi Trīsreiztrīs idejā rakstot man uz redakcijas adresi. Lūdzu rakstiet garumā vai tikai dažus vārdus, bet lūdzu dariet to tagad. Atceraties aprunāties ar saviem draugiem un veiciniet arī viņus man atraksīt. Plānojiet ar saviem citās pilsētās draugiem pavadīt brīvdienas Trīsreiztrīs nometnē. Lūdzu rakstiet man un stāstiet, ko jūs no Trīsreiztrīs sagaidiet un ko jūs varētu dot.

Jānis Dūselis

LJAA 2. kongresa rīcības komiteja jau darbojās pilnā sparā un ir notikušas 4 sēdes. Arī pārstāvji citās pilsētās ņem dzīvu līdzdalību, piesūtot ieteikumus un lūgto informāciju. Tagad tikai jāpanāk, ka Austrālijas pasts tik pat aktīvi sekmētu kongresa rīkošanu, un viss būtu vislabākā kārtībā.

Nemot vērā informāciju un ieteikumus, kas saņemti no pārstāvjiem citās pilsētās, komiteja ir nolēmusi, ka LJAA 2. kongress notiks 1982. gadā no 2. līdz 6. septembrim, bet vieta vēl nav zināma.

Kongresa vietas atrašana rada lielas galvas sāpes. Ir apskatītas vairāk kā 20 vietas, kuras pieder YMCA, YWCA, dažādām baznīcām, pavalsts Sporta un atpūtas departamentam, Policijas zēnu klubam un citiem. Kā jau slavenais Murfija likums paredz, tās vietas, kuras ir piemērotas kongresam nav dabūjamas, bet tās, kuras ir dabūjamas nav piemērotas. Komitejas locekļi turpina vietas meklēšanu un aicina talkā arī citus jauniešus. Ja kādam būtu zināma piemērota vieta (apmēram 150 dalībniekiem, ar telpām referātiem, darba grupām un citām nodarbībām), tad lūdzu steidzīgi ziņot komitejas sekretāram Jānim Dūselim, 9/1 Bouganville Court, Maroubra, NSW 2035, telefons mājās (02) 661-6504, darbā (02) 290-8068.

Garas pārrunas un daudz domu ir veltītas arī kongresa programmai. Līdz šim ieteikumi referātiem, darba grupām un citām nodarbībām ir bijuši šādi

- Latvija un latvieši šodien (dzīves apstākļi, māksla utt)
- LJAA vieta vispārējā sabiedrībā nākotnē (LJAA = LAAJ?)
- Latviskā bērnu audzināšana
- Kas ir mūsu tautas ienaidnieki?
- 6. VLJK
- Bērnodārzs
- Filmas (no Latvijas, Gaismas akcijas, PBLA un citas)
- Dzejas vakars
- Rotaļu un dziesmu vakars
- Balle
- "Tirgus pēcpusdiena", kur paskaidrotu par iesniegtām statūtu maiņām, rezolūcijām un citām kopsapulcē pārrunājam lietām un kur dedzīgiem Centralas valdes amatu kandidātiem butu iespēja sniegt savas "platformas".

Komiteja aicina ieteikumus arī no citiem jauniešiem.

Nesen pienākusi ziņa, ka 5. VLJK pilnsapulcē pieņēma, ka 6. VLJK rīkos Austrālijā, 1984. gada janvārī, pēc Melburnas Kultūras dienām.

Līdz šim nav vēl pieņemts 2. kongresa žetons. Pie tā strādā rīcības komitejas grafiki Silvija Šmita un Andris Kariks, bet komiteja aicina arī citus jauniešus iesūtīt metus.

Tuvākas ziņas regulāri sekos PDC slejās.

Lūriķis

Šī gada 5. septembrī Brisbanes latviešu tautas deju kopa Senatne atzīmēja 30 gadu darbību ar balli Brisbanes dzelzceļa institūta telpās.

Senatnieši bija pielikuši daudz pūļu un darba zāles dekorēšanā – baloni klāja sienas un zāles priekšā vienā malā bija uzstādīts ekrāns, kur visu vakaru rādīja skatus no Senatnes 30 gadu darbības.

Balles sākumā Senatne un Pastalnieki parādīja savu dejas prasmi. Programmu atklāja Pastalnieku meitenes dejojot Līgodama upe nesa. Tad Senatnes zēni ļoti mierīgi nodejoja Jūrmalnieku. Tad raitā gaitā sekoja Senatnes dejota Saules rotaļa, Pastalnieku Ventīņu deja, Senatnes Meiteņu deja un Pastalnieku Meita puīšus dancināja. Programmu noslēdza Senatnes dejota Upe nesa ozolinu.

Programma pierādīja, ka Senatnes un Pastalnieku dejojotāji ir uzturējuši to dejas prasmi un precizitāti, kas tik iepriecināja skatītājus un citus dejojotājus Kultūras dienās, it sevišķi Kanberā. Saules rotaļā dejojotāji pierādīja, ka pat neparedzētas krīzes nespēj viņus nelabvēlīgi ietekmēt – kad vienai meitenei pēkšņi deja bija jāatstāj, pārējie dejojotāji turpināja dejojot un neizrādīja ne mazāko panikas pazīmi.

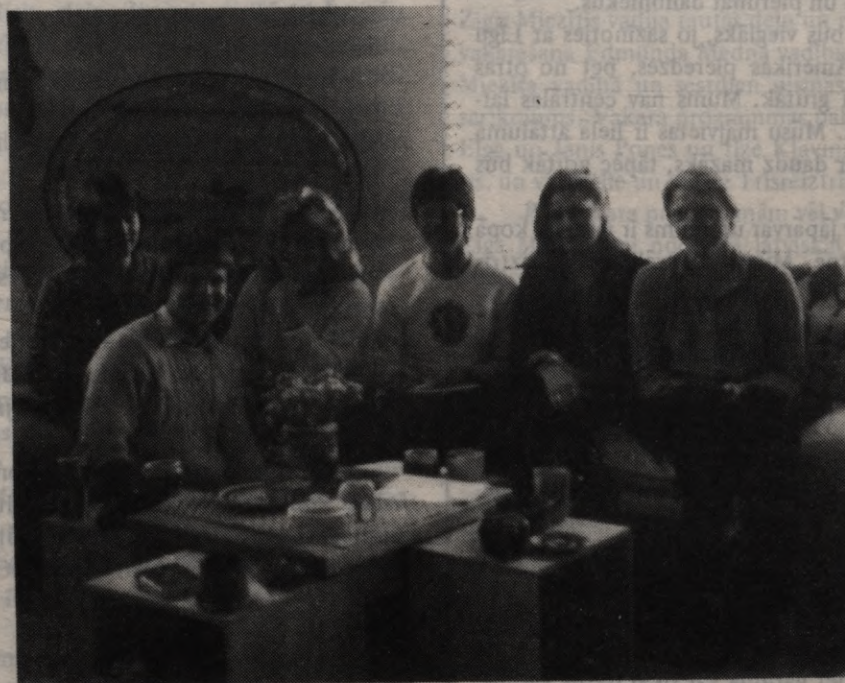
Pēc dejām vakara vadītājs Francis Svilans deva vārdu apsveicējiem. Kā pirmā runāja Senatnes dibinātāja un pirmā vadītāja Gaida Stendere, kura Senatni vadīja pirmos 17 gadus.

Pēc viņas runas, Senatne ar ziediem pateicās kopas vadītājiem Gaidai Stenderei, Lūcijai Skadiņai, Visvaldim Alsterim, Annai Alsteri, Imantam Frankam, Pēterim Kļaviņam jun. un Laimai Lodiņai. Tad ziedus pasniedza Senatnes ilggadīgajam pavadītājam Maksimiliānam Sprīvulim, kurš Senatni ir pavadījis visus šos 30 gadus. ALTDK vārdā Senatni apsveica Rotas vadītājs Ēriks Zvirbulis, pasniedzot Spriguliša dāvināto ceļojošo šķīvi. Pēc tam, no Rotas apsveica Ēriks Zvirbulis, bet no Jautrā pāra Jānis Dūšelis. Tad sekoja apsveikumi no Brisbanes latviešu biedrības, Brisbanes Daugavas Vanagu nodaļas un Vanadžu kopas, Brisbanes ev. lut. draudzes, BLB jauktā kora un Nama "Saule" komitejas. Francis Svilans izteiksmīgi nolasīja ienākušos rakstiskus apsveikumus – no Spriguliša, Sprīdīšiem, Ausekliša, Pērkonīša un Ritenīša.

Pēc apsveikumiem bijušie Senatnes dejojotāji rādīja, ka nav zaudējuši ne dejas prieku, nedz arī prasmi un izturību. Viņi lielā sajūsmā nodejoja Jandāliņu, Plaukstīppolku, Māte teica Jancītim, Rupumdeju, Pērkonīti, Litenieti, Jautro pāri, Metieniņu, Brālīti un māsinu, un Zvejniecinu.

Oficiālā daļa beidzās plkst. 21.00, un tai sekoja neoficiālā – ballēšanās. Orķestris bija sava uzdevuma augstumos un balles viesi to kārtīgi izbaudīja. Senatnes dalībnieki bija arī gādājuši par garšīgam un bagātīgam vakariņām. Varu droši teikt, ka visi 160 balles apmeklētāji pavadīja jauku un patīkamu vakaru.

Uz redzēšanos Kultūras dienās Brisbanē!

LJAA Adelaides nodaļas 1981./82. gada valde: (no kreisās) – Ilze Radziņa (sekretāre), Dāvids Dārziņš (priekšsēdētis), Irēne Krūmiņa (priekšsēža vietniece), Maruta Šmita (sekretāre), Ināra Kalniņa (mantzīne) un Ingrīda Lūse (kasiere). Trūkst Debra Kapele (biedzīne).

1981

AUSTRĀLIJAS LATVIEŠU

BRISBANE 31 D

31. KULTŪRAS DIENU TAUTAS DEJU UZVEDUMS "LĪGAVU ZAGŠANA"

1. DAĻA

1. Ievads	Visas kopas
2. Saules rotaļa (219.1.)	Senatne (4 pāri x 2)
Ritenītis (4 pāri x 2)
3. (Solo) Jūra sauli vizināja	Senatne
4. (Solo) Tīkla audēju deļa	Rota
5. Meiteņu deļa (8 meitenes)	Jautrais pāris (4 meitenes)
Senatne (8 meitenes)
Ritenītis (8 meitenes)
Auseklītis (4 meitenes)
6. Jūrmalnieks (4 puīši) (144.1.)	Jautrais pāris (4 puīši)
Senatne (8 puīši)
Ritenītis (8 puīši)
Auseklītis (4 puīši)

2. DAĻA

1. Bāliņš māsas dancināja (196.1.)	Sprīdītis (4 meitenes + 1 puisis)
Jautrais pāris (4 m + 1 p)
Auseklītis (4 m + 1 p)
2. (Solo)	Pastalnieki
3. Sudmalīnas (126.1.)	Ritenītis (8 pāri)
Senatne (8 pāri)
Auseklītis (4 pāri)
4. Kamoliņš (3 pāriem) (189.1.)	Pērkonītis (3 pāri)
Auseklītis (3 pāri)
5. Jandāls	Jautrais pāris (4 pāri)
Senatne (8 pāri)
Ritenītis (8 pāri)
Auseklītis (4 pāri)
6. (Solo)	Sprīdītis

3. DAĻA

1.	Latviešu sestdienas skola
2. Aglonas meiteņu deļa (186.1.)	Rota (12 meitenes)
Pastalnieki (8 meitenes)
Sprīdītis (4 meitenes)
3. Zaglītis (99.1.)	Rota (12 puīši + 12 meitenes)
Pērkonītis (5 puīši + 3 meitenes) + R
Pastalnieki (4 puīši + 4 meitenes)
Sprīdīši (2 puīši + 4 meitenes) + R
Daugavieši/Sakta (1 pāris)
4. Zvejnieciņš (85.1.)	Rota
Pērkonītis
Pastalnieki
Sprīdīši
Ritenītis
5. (Solo) Vāveru polka	Pērkonītis (4 puīši + 1 meitene)
6. Meita puīšus dancināja	Pastalnieki (4 puīši + 1 meitene)
7. (Solo)	Auseklītis

4. DAĻA

1. Vecpuīšu deļa (223.1.)	Rota (4 meitenes + 2 puīši x 4)
Pastalnieki (4 meitenes + 2 puīši x 2)
Sprīdītis (4 meitenes + 2 puīši)
2. (Solo) Vedekliņa	Jautrais pāris
3. Līgodama upe nesa	Pastalnieki (8 meitenes)
4. (Solo) Māšinas atvadu deļa	Pērkonītis
5. Dvieļu dancis (164.1.)	Rota (6 pāri x 2)
6. Tautas kadrīļa (130.1. - M94)	Pastalnieki (4 pāri)
Rota (12 pāri + 1 meitene)
Pērkonītis (3 pāri + 1 puisis)
7. Jautrais pāris (95.1.)	Rota (12 pāri + 2 meitenes)
Pērkonītis (3 pāri + 2 puīši)
Jautrais pāris (4 pāri)
Daugavieši/Sakta (1 pāris)
Ritenītis (8 pāri)
Senatne (8 pāri)
Pastalnieki (4 pāri)
Sprīdītis (2 pāri)
Auseklītis (4 pāri)

KAS IR KULTŪRAS SAKARI?

Ausma Medne

(Ievads debašu vakaram, Sidnejas latviešu teātra literārās sekcijas sarīkojumā, 1981. g. 27. septembrī.)

Apzīmējums "kultūras sakari" trimdas latviešu sabiedrības pārrunās ir bijis lietots dažādās nozīmēs, tādēļ skaidrības labad ir noderīga šī apzīmējuma analīze. Tā ir ideoloģiski neitrāla un tādēļ pieņemama kā tiem, kas noraida visus kultūras sakarus, tiem, kas nenoraida neko, un visiem pārējiem, kuru viedoklis atrodams kaut kur vidū starp abām galējībām. Analīzē dotie piemēri ir visi jau fakti. Tas ir ticis lietots:

- 1) ļoti plašā nozīmē, kur ar "sakariem" domāta jebkāda saskare ar okupētajā Latvijā radītās kultūras materiāliem, galvenokārt literāturu (zinātnisko un daļlīterāturu), mūziku, tēlotāju mākslu, u.c.
- 2) šaurākā nozīmē, kur ar "sakariem" domāta saskare ar Latvijas kultūru un tās darbiniekiem ar tā saucamās "Kultūras sakaru komitejas" Rīgā starpniecību.

1. Lietojot apzīmējumu "kultūras sakari" tā plašākajā nozīmē, varam nošķirt divus saskares paveidus:

- 1) individuālos,
 - 2) kopīgos (organizētos).
- 1) Individuālās saskares piemēri:
 - a) indivīds vienpatībā lasa Latvijā izdotas grāmatas, klausās tur ieskaņotās skaņu plātes
 - b) indivīds dodās noklausīties kādu okupētās Latvijas mākslinieku, kas te ieradies austrāliešu organizētā sarīkojumā, piemēram, diriģentu Arvīdu Jansonu, ko bija aicinājis ABC savam koncertu repertuāram
 - c) indivīds dodās uz Latviju ar lidmašīnu sabiedrībā/tūristu birojā pirktu biļeti un Padomju savienības sūtniecībā iegūtu iebraukšanas vīzu un tur privāti apgūst, kas nu tajā laikā ir pieejams teātros, operā, koncertos, mūzejos, grāmatu veikalos.

2) Kopīgā saskare — te iepazīšanās ar okupētās Latvijas kultūru nenotiek atsevišķa cilvēka vienpatībā, bet jau sabiedrībā, tā tad kopīgi, organizēti. Piemēri:

- a) literārie vakari par patreizējiem Latvijas autoriem
- b) trimdas kori, solisti, orķestri atskaņo Latvijā komponētu mūziku
- c) "šaipuses" teātri uzved "viņpusē" sarakstītas lugas.

2. Saskaņā ar Latvijas kultūru un tās darbiniekiem iegūta ar t.s. "Kultūras sakaru komitejas" starpniecību. Šī saskare notiek

- 1) trimdā
 - 2) Latvijā.
- 1) trūdā — piemēri:
 - a) Latvijā uzņemtu filmu izrādes
 - b) mākslinieku (rakstnieku, aktieru) uzstāšanās trimdas latviešu organizētos sarīkojumos. Sarīkojumu organizētāji:
 - i) atsevišķas personas, iniciatoru grupa
 - ii) kāda no trimdas latviešu organizācijām
 - c) Latvijas zinātnieku piedalīšanās trimdas latviešu (baltiešu) organizētos kongresos.
- 2) saskaņā ar Latvijā — piemēri:
 - a) jaunatnes kursi trimdas latviešu jaunatnei
 - b) trimdas mākslinieku uzstāšanās — Sanfrancisko teātris, dzejniece Velta Toma, pianists A. Ozoliņš
 - c) zinātnieki, kas meklē materiālus savā specialitātē — vēsturnieks prof. E. Andersons; latviešu valodas speciālisti Velta Rūķe-Draviņa un Valdis Zeps, kas piedalījās baltu valodu konferencē 1980. gadā Rīgā.

IEPRIEKŠĒJIE PA DEJAS CEĻU NUMURI

dabūjami no redakcijas pret pasta izdevumiem
apm. 30c par eksemplāru Austrālijā un ārzemēs pa lēno pastu,
apm. \$A1 par eksemplāru ārzemēs ar gaisa pastu.

JAUNATNES KURSI BRISBANĒ

Lūrikis

Austrālijas latviešu 14. jaunatnes kursi notiks 1982. gadā no 2. līdz 10. janvārim, Kongregātu baznīcas Greenwood konferenču centrā, apmēram 26 km no Brisbanes centra. Konferenču centrs atrodas eikaliptu mežā, uzkalnā South Pine upes krastā.

Kursos paredzētas lekcijas, interešu grupas, latviešu valodas nodarbības, ugunskurs, dažādas vakaru nodarbības, sports un kursu avīze. Apkārtne ir iespējas kanu laivu lietošanai (laivas varēs dabūt uz vietas), zirgu jāšanai un zāles slēpošanai. Šīs iespējas ietilpinās kursu programmā. Konferenču centrā ir liels sporta laukums.

Par kursu dalībnieku ēdināšanu gādās latviešu saimnieces. Dalības maksa būs ap \$100.

Gulēšana būs astoņvietīgās kabīnēs. Kursu dalībniekiem būs pašiem jāgādā gultas veļa un segas vai guļammaiss (ja tiešām Brisbanes apkārtnē janvārī segas būtu vajadzīgas!).

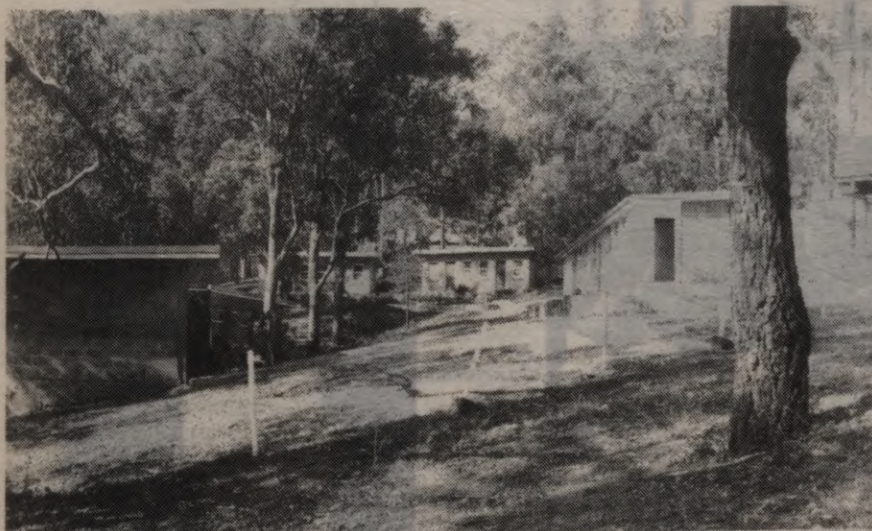
Tuvākas ziņas par kursu programmu sniegsim decembra PDC.

Skats no barakas uz South Pine upi.

Nē! Tā nevar būt kursu baraka!

Kursu barakas un (pa labi) dušu telpas.

Skats no ēdamzāles uz sporta laukumu.

P. Kļaviņa foto

INFORMĀCIJA PAR VASARAS VIDUSSKOLU

Anna Ziedare

1982. gadā VV darbosies no 4. līdz 25. janvārim, Aldingā. Maksa, neskatoties uz strauji pieaugošo dzīves dārdzību, paliks līdzšinējā – \$150 par skolnieku.

Šogad mēģināsim jaunu pasākumu – 5. klasi, kurā varēs piedalīties 1981. gada VV beidzēji. Darbs šajā klasē koncentrēsies sagatavojot jauniešus audzinātāju darbam un zināšanām politiskajā plāksnē. Dalības maksa 5. klasē būs \$100. Dalības nauda ir pazemināta tādēļ, ka no šiem skolniekiem sagaidīs vairāk darba VV saimniecībā. Tā būs neliela izlases klase. Tādā veidā atslogos audzinātāju pienākumus, kuri varēs vairāk laika atlicināt tiešajam darbam ar skolniekiem un skolotājiem.

VV mācību laikā darbosies arī skolotāju kursi, kuros dalību ņems visi audzinātāji un skolotāji. Piedalīšanās tajos maksās \$20 no personas. Tā ir tikai nomināla maksa, jo skolotāji un audzinātāji dalības naudu atmaksā citā veidā.

VV ir svarīgs latvietības nostiprināšanas pasākums. Tā ir vasaras skola, kuras galvenais mērķis ir latviešu valodas uzlabošana un latviskās kultūras apgušana. Austrālijas valdība atbalsta šos mērķus un skolas darbībai piešķir ievērojamas naudas summas, bez kurām VV pastāvēšana nebūtu iespējama. Arī latviešu sabiedrībai VV maksā daudz. Skolas nauda nesedz paredzētos izdevumus. VV organizētāji cenšas VV dzīvi un mācības ievirzīt pēc iespējas interesantā veidā. Šo iemeslu dēļ, tie nedaudzie skolnieki, kuri domā braukt uz Aldingu tikai patīkami pavadīt brīvdienas, ir aicināti savas brīvdienas pavadīt kur citur.

Arī šogad VV dzīvē un darbā piedalīsies vairāki izcili jauni latvieši no aizjūras ar pieredzi vasaras skolās unursos.

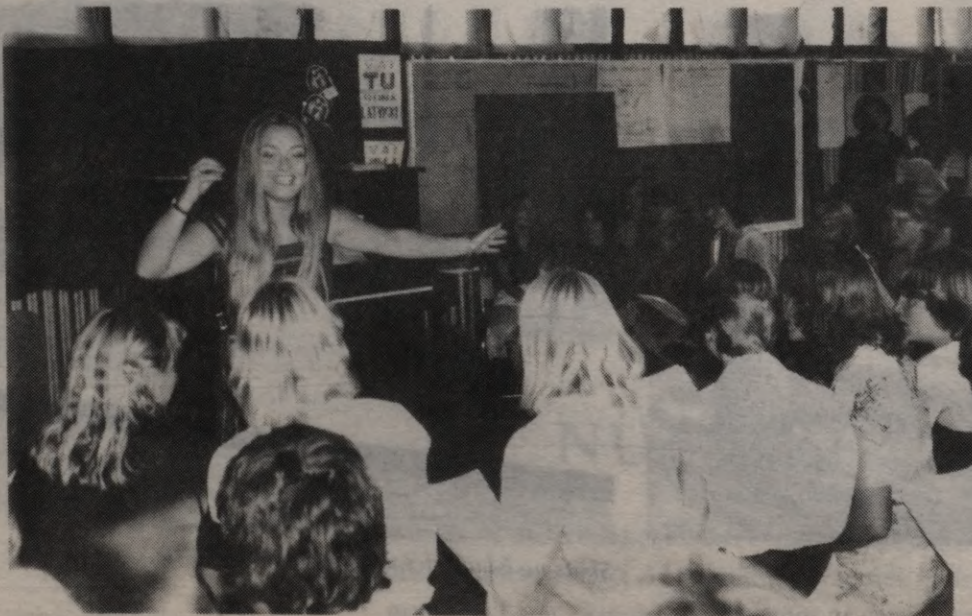
Pieteikšanās pie Annas Ziedares, 10 Tasker St, Lower Templestowe, Vic. 3107.

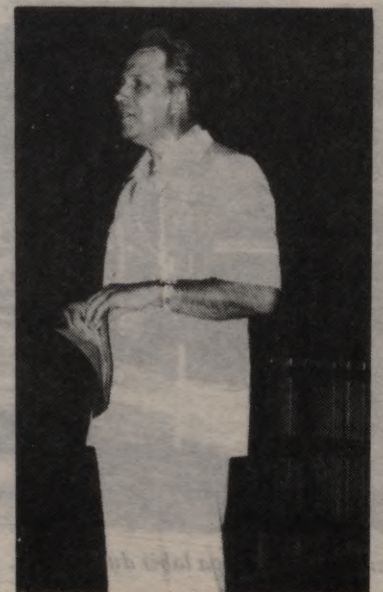
Teātris. Ēriks Strautnieks un Amanda Zvirbule.

Skolas sarīkojumā. Mūsu skaistās meitenes un lielās mušas.

I. Ilija Zobena apmācot kori.

Uldis Siliņš, VV sarīkojuma vadītājs.

Dr. Edgars Andersons

5. latviešu salidojums Trinidadā un Tobāgo notiks no 3. – 16. jūnijam. 3. – 5. jūniju pavadīsim Trinidadā, 6. – 16. jūniju Tobāgo.

Šajos salidojumos piedalās tautieši no visas pasaules. Šoreiz jau pieteikušies ļaudis no Dienvidāfrikas, Zviedrijas, Vācijas, Anglijas, Saudiarābijas, Kanadas, ASV, Venezuēlas, Argentīnas, Jaunzēlandes un Austrālijas.

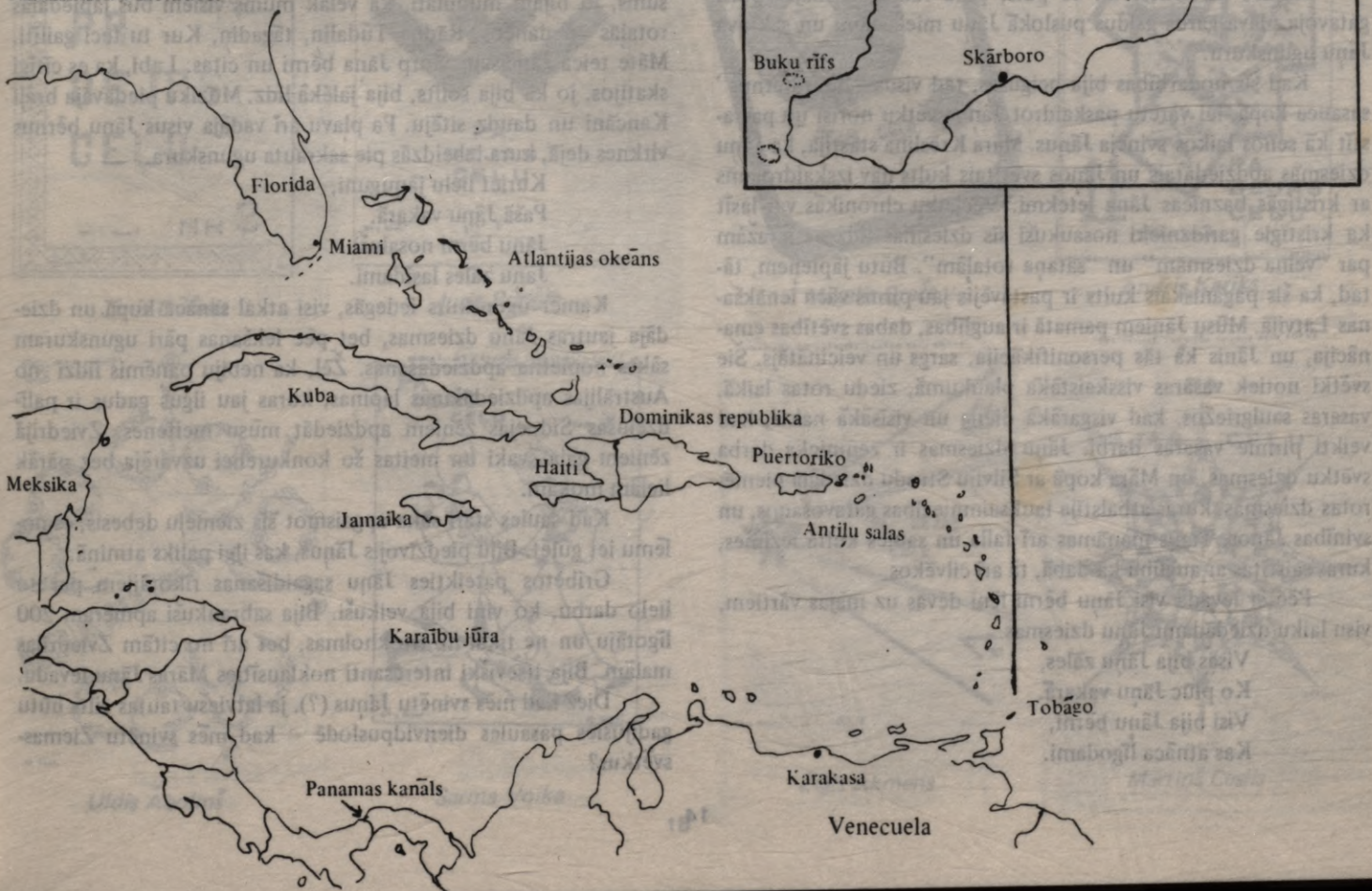
Mūsu programmās ir zinātnieku referāti (mūsu un vietējo) par šo zemju vēsturi, ģeografiju un saimniecību, rakstnieku pēcpusdienu, jautrais vakars, vairāki koncerti (vietējo) un mūsu priekšnesumi (koris utt), svinīgs dievkalpojums un Jāņu vakars. Šoreiz pēdējais būs pirms īstajiem Jāņiem. Ja būs Kurzemes krogus atklāšana (arhitekts Borbals), tad būs lielas svinības, bet tas vēl karājas gaisā.

Ekskursijas Trinidadā ir pa Portofspeinu, tās apkārtni, džungļu brauciens uz Elnarandžo, vēl viens uz Karoni purviem un tūkstošiem putnu nolaišanos vakarā, un viena uz vienīgo asfalta ezeru pasaulē.

Ekskursijas Tobāgo ir uz Jēkabpili un Jēkaba fortu, Lielo Kurzemes līci, Kurzemes upi un Mazo Kurzemes līci; Šarlotvili salas ziemeļos (spektakulārs brauciens); Buku rīfu un Nailona pūlu ar sekojošām izpriečām (viesnīcas tuvumā jūrā 2 jūdzes no krasta); salas tagadējo galvaspilsētu Skārboro ar varenu fortu, iepirkšanos utt. Vienreizēji skaista peldēšanās Stores līcī (agrākā Liepājas līcī) un Baložu ragā. Tie ir viesnīcas tiešā tuvumā, tieši blakus. Tautiešu satikšanās no dažādām zemēm. Lapenieka lielfilmas *Tobāgo – Karību jūras pērle* izrāde (1½ stundas). Vietējo filmu izrādes. Deju vakari katru vakaru. Kokteiļu partijas. Vēsturiskā mūzeja apskate. Kurzemes vēstures liecinieku skate. Mākslinieku izstādes.

Dzīvošana luksa viesnīcā ar speciāliem nolaidumiem mums. Crown Reef Hotel – \$ASV 55.00 vienai personai dienā ar brokastīm un pusdienām (abas pamatīgas, mēs "lanču" vienkārši nespējam paēt); \$77 pa diviem kopā; \$106 pa trijiem kopā. Šīm cenām jāpielēš 13% valdības un kalpotāju nodoklis. 10% depozīts jāiemaksā tūlīt, pārējais līdz 30 dienu pirms ierašanās hotelī. Dzērieni un citi speciāli izdevumi, protams, nav ieskaitīti. Tos maksā katrs par sevi pēc patēriņa. Tāpat var pasūtīt arī lančus, kas to vēlas. Tās maksā ekstra. Viesnīca dod arī brīvas kokteiļu partijas, kur viesiem nav jāmaksā. Ēšana ir briesmīgi laba un par daudz. Normāli šajā viesnīcā vieninieks maksā \$130 dienā, bet mēs esam valdības viesi un šī ir valdības viesnīca, tamdēļ mums ir vairāk nekā uz pusi lētāk.

Ceresim, ka varēsim jūs apsveikt mūsu - kurzemnieku vidū tālajā tropu salā, kas 350 gadus nes kurzemnieku vietu nosaukumus, kur katrs mūs pazīst un melnie jūs apsveiks latviešu valodā.

Kristaps Zariņš

Kautgan mēs Austrālijā Jāņus svinam, un ievērojam daudz Jāņu paražu, tā svinēšana mums iekrīt ziemā, tad, kad nakts tumsība un ne saules gaisma iespaido mūsu nodarbības. Esmu vienmēr juties savādi, kad pulkstens sešos vai septiņos vakarā, nakts tumsā pie liesmojoša ugunskura dziedājam –

Īsa, īsa Jāņu nakte,
Par visām naksniņām.
Te satumsa, te izausa,
Pie Jāniša uguntiņas.

Kad biju nolēmis ceļot uz Latviju un Rietumeiropu, kur es pašlaik atrodos, tad sacēlās gaidas sakarā ar Jāņu svētkiem, jo beidzot tos Jāņus iznāks svinēt vasaras laikā.

Zviedrijā ierados 16. jūnijā, pāris dienas pirms Jāņiem, un lasot Eiropas latviešu avīzi Latvija pamanīju Zviedrijas ziņās ielūgumu visi pulcēties sestdien, 20. jūnijā, nevis katrs sava lauku ipašumā, bet gan lielā saimē, lai varētu kopīgi baudīt īstus, lielus, jautrus Jāņus. Jāņu rīkotāji bija tautas deju kopa Zibenītis ar Māļu ansambļa tautas dziesmu dziedātājiem.

Noteiktā dienā ar automašīnu devāmies uz ziemeļrietumiem un nepilnas stundas laikā nonācām pie pirmās LĪGŌ cēla zīmes. Tad, konvojā ar citiem ligotājiem, lēnā garā līdz Dulmaņu mājām Skugstorpā.

Mājas setā, kā arī pļavā, jau risinājās vainagu pīšana. Jāņos vainagu vajaga daudz. Vispirms pašai vainagu pinējai, bet arī mājas saimniekam, saimniecei, tāpat mājas puisīem un iecerētam līgavainim. Tā kā es biju nesen ieradies no ārzemēm, necerēju, ka man kāda daļa meitene būs darinājusi vainagu. Negribēju aizlaist iespēju uzlikt ozolu vainagu galvā, līdz šim biju tikai līcis galvā eikalptu vainagus, un tādel pats likos darbā vainagu pīšanā.

Kamēr meitenes, un es pats, pina vainagus, mājas puisī gatavoja pļavā garus galdus puslokā Jāņu mielastam, un sakrāva Jāņu ugunskuru.

Kad šīs nodarbības bija beigušas, tad visus "Jāņu bērnus" sasauca kopā, lai varētu paskaidrot Jāņu svētku norisi un pastašīt kā senos laikos svinēja Jāņus. Māra Krēslina stāstīja, ka Jāņu dziesmās apdziedātais un Jāņos svētītais kults nav izskaidrojams ar kristīgās baznīcas Jāņa ietekmi. Veclaiku chronikās var lasīt ka kristīgie garīdznieki nosaukuši šīs dziesmas līdz ar ieražām par "velna dziesmām" un "sātaņa rotaļām". Būtu jāpieņem, tā tad, ka šis pagāniskais kults ir pastāvējis jau pirms vācu ienākšanas Latvijā. Mūsu Jāņiem pamatā ir auglības, dabas svētības emanācija, un Jānis kā tās personifikācija, sargs un veicinātājs. Šie svētki notiek vasaras visskaistākā plaukumā, ziedu rotas laikā, vasaras saulgriežos, kad visgarākā diena un visīsākā nakts, kad veikti pirmie vasaras darbi. Jāņu dziesmas ir zemnieka darba svētku dziesmas, un Māra kopā ar Silviju Strodu dziedāja piemērotas dziesmas, kuras atbalstīja lauksaimniecības gatavošanos, un svinības Jāņos. Tanīs manāmas arī falla un saules kulta iezīmes, kuras saistītas ar auglību kā dabā, tā arī cilvēkos.

Pēc šī ievada visi Jāņu bērni lēni devās uz mājas vārtiem, visu laiku dziedādami Jāņu dziesmas.

Visas bija Jāņu zāles,
Ko pļūc Jāņu vakarā.
Visi bija Jāņu bērni,
Kas atnāca līgodami.

Pie mājas vārtiem sauca Jāņu māti, lai tā atver vārtus un laiž sētā, bet Jāņu māte neatbildēja. Tad skalā balsī dziedāja

Kur tā mūsu Jāņu māte,
Ka neredz staigājot?
Vai pelītes norējušas,
Ievilkušas midzeni?

Beidzot Jāņu māte (Silvija Strode) un Jāņu tēvs (Mārcis Štāls) parādījās, atvēra vārtus un Jāņu bērni visi iegāja sētā, uzlika saimniekiem galvā vainagus un prasīja Jāņu sieru un saldu alu. Saimnieki tomēr nedeva, aizbildinoties, ka ir notikusi nelai-me, un dziedāja, ka siers ir izjucis un alus saskābis. Šādu tišu izlikšanos Jāņu bērni jau bija paredzejuši. Tā viņus neatturēja savās dziesmās vēl skalāk pieprasīt godējumu. Pēc īsa laiciņa Jāņu māte un Jāņu tēvs atmeta izlikšanos un pasniedza sieru, kā arī alu. Kad bija visi iedūši un nodzērušies, tad pateicās saimniekiem.

Pateicos Jāņu mātei,
Tā man deva sieru ēst;
Pateicos Jāņu tēvam,
Tas man deva alu dzert;
Vienu malku nodzēros,
Visa galva notrīcēja.

Un tā arī bija. Siers bija garšīgs un pašdarinātais alus salds un stiprs.

Tad lūdza visus Jāņu bērnus pie mielasta galda, kur pacienāja ar jēra gaļu, kartupeļiem, salātiem, maizīti un "kečapu". Pēc mielasta un kamēr visi sēdēja pie galdiem pļavā, Zibenītis kopā ar Māļu ansambļa dziedātājiem uzveda deju un dziesmu priekšnesumu. Jāņu bērniem bija tomēr jāievero šis priekšnesums, jo bijām mudināti, ka vēlāk mums visiem būs jāpiedalās rotaļās un dančos. Rādīja Tūdalīn, tāgadiņ, Kur tu teci gailīti, Māte teica Jancišam, Šurp Jāņa bērni un citas. Labi, ka es cītīgi skatījās, jo kā bija solīts, bija jālēkā līdz. Mūziku piedāvāja brāļi Kancāni un daudz sitēju. Pa pļavu arī vadāja visus Jāņu bērnus virknes dejā, kura izbeidzās pie sakrauta ugunskura.

Kuriet lielu jāņuguni,
Pašā Jāņu vakarā.
Jāņu bērni nosaluši
Jāņu zāles lasīdami.

Kamēr ugunskurs iedegās, visi atkal sanāca kopā un dziedāja jautras Jāņu dziesmas, bet pēc lekšanas pāri ugunskuram sākās nopietna apdziedāšanās. Žēl, ka nebiju paņēmis līdzī no Austrālijas apdziedāšanās lapiņas, kuras jau ilgu gadu ir palīdzējušas Sidnejas zēniem apdziedāt mūsu meitenes. Zviedrijā zēniem gāja švaki un meitas šo konkurenci uzvarēja bez pārāk lielām mokām.

Kad saules stari sāka apgaismot šīs ziemeļu debesis, es nolēmu iet gulēt. Biju piedzīvojis Jāņus, kas ilgi paliks atmiņā.

Gribētos pateikties Jāņu sagaidīšanas rīkotājiem par to lielo darbu, ko viņi bija veikuši. Bija sabraukuši apmēram 200 ligotāju un ne tikai no Stokholmas, bet arī no citām Zviedrijas malām. Bija it sevišķi interesanti noklausīties Māras Jāņu ievadu.

Diez kad mēs svinētu Jāņus (?), ja latviešu tautas cilts būtu gadījušies pasaules dienvidpuslodē – kad mēs svinētu Ziemassvētkus?

PDC VĀKI 10 GADOS

1 – 20 izdoti Sidnejā
Redaktors – Juris Ruņģis

Andris Kariks

Andris Kariks

Andris Kariks

Andris Kariks

Andris Kariks

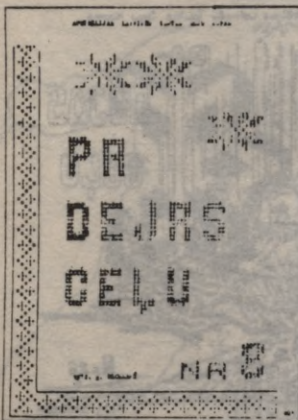
Andra Pārūpa

Vija Spoģe-Erdmane

1. reizi lieto "off-set" druku

1. reizi drukā fotografijas

Jānis Dūšelis

Juris Ruņģis

Miķelis Bračs

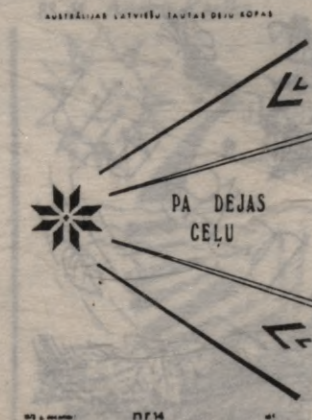
Andris Kariks

Uldis Āboliņš

Sarma Voika

Zigis Akmens

Mārtiņš Ceslis

Pēteris Pincers

Andra Kīna

Dace Bobeta

Juris Fodtschuk

Pēteris Pincers

21 – 32 izdoti Adelaidē
Redaktors – Juris Skābe

Mārtiņš Gauja

1. reizi viss "off-set" drukā
Nr. 25.

1975. g. oktobrī

Inese Zvirgzdina

Gunta Zvaigzne

Andrejs Ābele

Inta Skābe

Inta Skābe

Nr. 27

Pa Dejas Ceļu
Austrālijas Latviešu Tautas Deju
Kopas 1976. g. martā 50¢

Mikēlis Strazds

Nr. 28

1976. g. maijā
Austrālijas Latviešu Tautas Deju Kopas 50¢

Zinta Zvaigzne

PA DEJAS
CEĻU
Nr. 29

1976. g. jūnijā
AUSTRĀLIJAS LATVIEŠU TAUTAS DEJU KOPAS 50¢

Andris Bērziņš

PA DEJAS CEĻU.
1976. g. augusts
Austrālijas Latviešu Tautas Deju Kopas Nr. 30 50¢

Silvija Šmita

PA DEJAS CEĻU

NR. 31.
1976. g. Oktobr.

Andris Bērziņš

Miķelis Strazds

1. reizi krāsains vāks

32 – 60 izdoti Sidnejā
Redaktors – Juris Ruņģis

Uldis Āboliņš

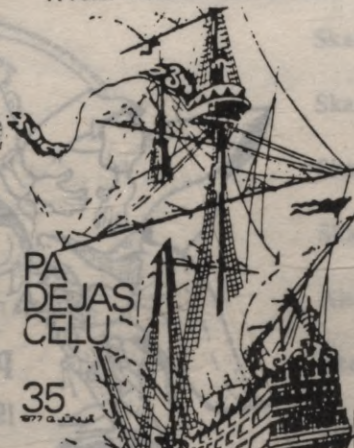
1. reizi elektriskā rakstāmmašīna

PA DEJAS CEĻU

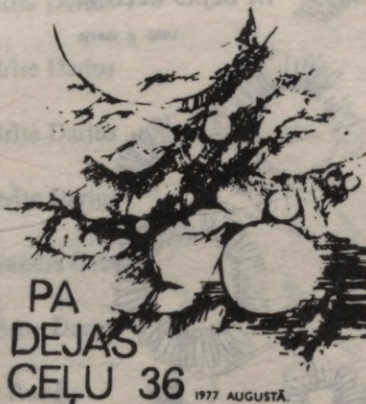

NR. 34
APRĪLIS
1977

Jānis Svīlāns

Andris Kariks

Anita Misiņa

1. krāsaina papīra vāks

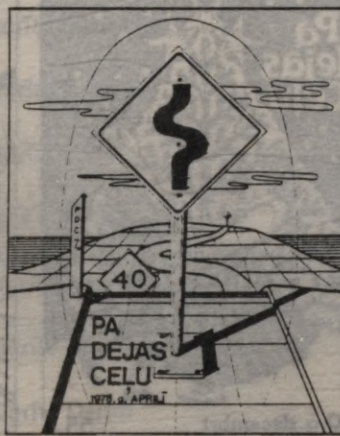
Gunārs Krūmiņš

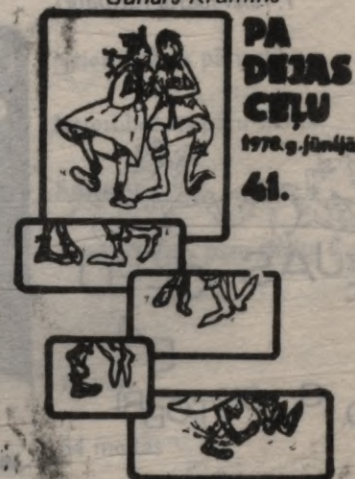
Kārlis Paegle

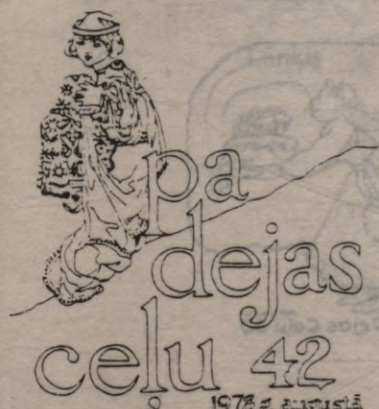
Astra Lācis

Andris Kariks

Dace Bobeta

Lauma Treimane

Ileana Zvirbule

Kārlis Paegle

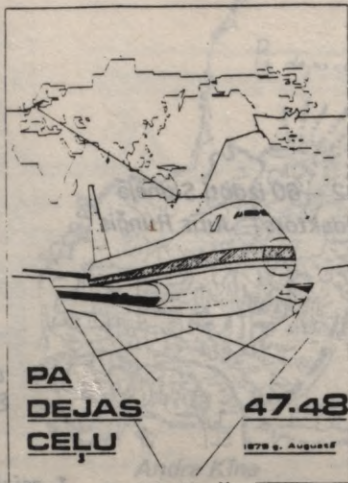

Andris Kariks

Astra Lācis

46 1979.g. maijā

PA DEJAS CEĻU

47.48

1979.g. Augusts

Andris Kariks

pa dejas ceļu 49

1979. gada decembrī

Lauma Treimane

PA DEJAS CEĻU 50

1980.g. februārī

1. 2. 3. 4.

Egīls Pārups

51

1980 G. MAIJĀ

Anita Misiņa

1. reizi locītā formātā

PA DEJAS CEĻU 52

1980. g. jūnijā

Brigita Stroda

PA DEJAS CEĻU 53

1980. g. augustā

Dace Bobeta

DEJAS CEĻU

54

1980. G. OKTOBRĪ

Lauma Treimane

Pa dejas Celu

1980.g. decembrī

55

Astra Lācis

1. reizi "composer"

56 PA DEJAS CEĻU

1980. g. februārī

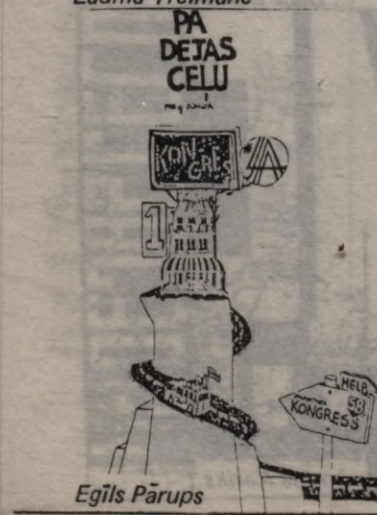
Andris Kariks

57 pa dejas ceļu

1980.g. aprīlī

Kārlis Paegle

PA DEJAS CEĻU

1980. g. maijā

Egīls Pārups

PA DEJAS CEĻU 59

1980. g. augustā

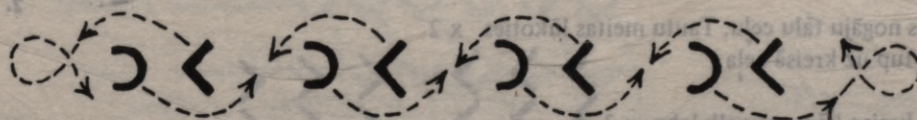
Silvija Šmita

Pa Dejas Ceļu 60

DEJAS PDC SLEJĀS 10 GADOS

PDC nrs	Dejas nosaukums	Autors	Dejotāju skaits
6	Aizpurves deja	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
8	Zaglītis (tagad arī 88 t.d.)	Jānis Kūlis	Neierobežots pāru skaits
11	Saules rotaļa (tagad arī 88 t.d.)	Jānis Kūlis	4 pāri
37	Puiši, puiši...	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
39	Vāverīte	Skaidrīte Darius	4 pāri + 1 solo pāris
41	Dzirnaviņas	Skaidrīte Darius	6 puiši un 12 meitas
42	Krustabu deja	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
43	Laimas taka	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
46	Kausu deja	Skaidrīte Darius	16 puiši
47/48	Skandēdama vien staigāju	Aleksandrs Grimms	6 pāri
49	Aulejas josta	Skaidrīte Darius	8 pāri
50	Zemenīte	Juris Ruņģis	Neierobežots pāru skaits
51	Meita puišus dancināja	Harijs Sūna	1 meita un 4 puiši
52	Trakā polka	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
53	Bērītis	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
54	Bitīte	Skaidrīte Darius	8 pāri
55	Gredzentiņš	Skaidrīte Darius	Neierobežots pāru skaits
56	Ozoliņi, zemzarīti	Ēriks un Ileana Zvirbuli	8 pāri
57	Cielaviņa	Skaidrīte Darius	12 pāri
58	Saules vija	Skaidrīte Darius	64 meitas
59	Es izgāju ošu birzi	Aleksandrs Grimms	4 pāri
60	Lūriķis	Skaidrīte Darius	18 puiši

LŪRIKIS

Skaidrīte Darius (29. Kultūras dienām, 1979. g. Sidnejā).

Deja 18 puīšiem: 12 puīši (1. grupa) – pavadoni; 6 puīši (2. grupa) – lūriki.

Doma: puīši jā "lūrēt" meitas.

Mūzika: "Rikšiem bērit' es palaidu" un iestarpes lēna pievilciena soļa melodija. Lēnā melodija ir jāpavada ar dziedāšanu, jo vārdi izteic dejas domu.

Solis: "Rikšiem bērit'..." – straujā skrējiena solī, kājas augsti ceļot (tālāk apzīmēts kā skrējiena solis); skrējiena soli vienmēr sāk ar labo kāju; ja nav citādi aprakstīts, roku īkšķi aiz jostas. Lēnā melodijā – pievilciena vai iešanas soli; vienā rokā cepure, kā norādīts, otra roka saliekta aiz muguras.

Puīšiem galvās cepures, aiz jostas cimdi; lūrikiem varētu būt puķe pie krūts.

Izejas stāvoklis: (skat. 1. zīm.) lūriki – īkšķi aiz jostas; pavadoni – iekšējās rokas ap lūriku rokām, ārejām rokām īkšķi aiz jostas.

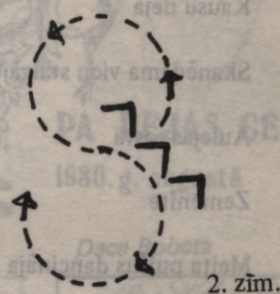
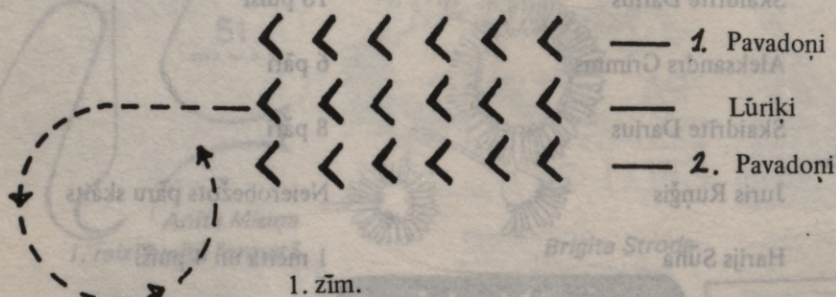
I. DALA

1. tūre – skrējiena solī

1 - 16 t. trijnieki uzskrien no skatuves labās puses un izveido apli (1. zīm.).

2. tūre – skrējiena solī

1 - 16 t. katrs trijnieks atsevišķi izdejo astotnieku, sākot griezt pa d.c.v. uz centru, tad uz āru (2. zīm.). 16. taktī visi paliek ar skatu pa d.c.v..

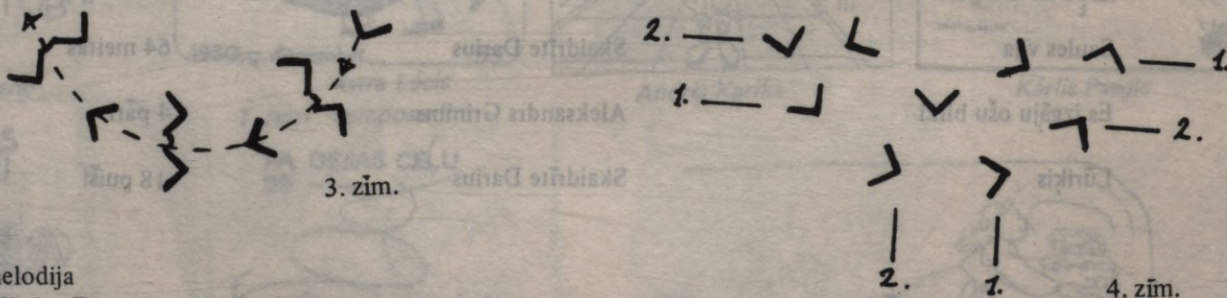

3. tūre – skrējiena solī

1 - 16 t. katra trijnieka pavadoni sadod iekšējās rokas un tās pacel, un skrien pa d.c.v.. Lūriki, rokas uz muguras, pagriežas uz vietas pret d.c.v., tad skrien pret d.c.v., lienot zem pavadonu sadotajām rokām. Atgriežoties savās vietās, izlien vēlreiz zem savu pavadonu rokām un dodas uz centru (3. zīm.).

4. tūre – skrējiena solī

1 - 16 t. lūriki sadodas labajās rokās un griež sudmalas 2x pret d.c.v.. Pavadoni vienā aplī griež dārziņu 1x pa d.c.v.. 16. taktī pavadoni nometas uz kreisā ceļa ar skatu pa d.c.v. un pacel cepures labās rokās, kreisās rokas īkšķis aiz jostas. Lūriki visi pagriežas ar skatu uz āru un pacel cepures izstieptās labās rokās, kreisās aizmugurē saliekta (4. zīm.).

5. tūre – lēnā melodija

Vārdi: Es nogāju tālu ceļu, Tautu meitas lūkoties. x 2

1 - 16 t. Pavadoni tup uz kreisā ceļa.

Lūriki

1 - 2 t. liek sānis kreiso kāju, pievelk labo x 2

3 - 4 t. liek sānis labo kāju, pievelk kreiso x 2

5 - 8 t. 1x apgriežās pa d.c.v., sākot ar kreiso kāju.

9 - 16 t. atkārti 1 - 8 t. darbību. Pabeidz ar skatu uz āru.

6. tūre – lēnā melodija

Vārdi: Es atradu tautu meitu Aizkrāsnei slinkojam. x 2

1 - 16 t. Pavadoņi kā 5. tūrē, tikai ar cepurēm aizklāj sejas. 13. taktī piecelās un ar lūrikiem kopā atkal izveido trijniekus ar skatu pa d.c.v..

Lūriķi

1 - 16 t. cepures labās rokās sev priekšā paceltas, staigā ap abiem saviem pavadoņiem un tad iestājās to starpā (5. zīm.).

II. DALA

7. tūre – skrējiena soli

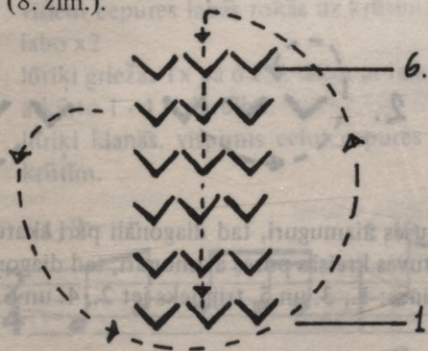
1 - 16 t. trijnieki no apla pa d.c.v. izskrien taisnā trijnieku rindā. Ved 1. trijnieks. (6. zīm.).

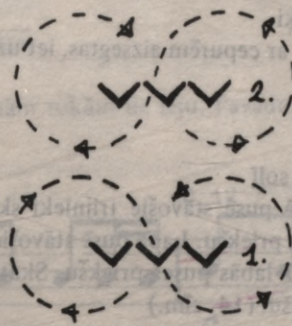
5. zīm.

8. tūre – skrējiena soli

1 - 16 t. katrs trijnieks izskrien astotnieku (7. zīm. rādīti 1. un 2. trijnieks) un nobeidz nostājoties pa diviem trijniekiem blakus (8. zīm.).

6. zīm.

7. zīm.

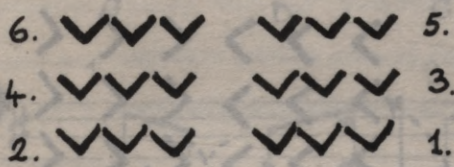
9. tūre – skrējiena soli

Blakus stāvošie trijnieki "ver vārtus" 2x

1 - 4 t. aizver vārtus (9. zīm.); vidējie pavadoņi dejo uz vietas. 4. takts beigas visi stav gatve.

5 - 8 t. atver vārtus atmuguriski tā, lai atkal atrodas ar skatu uz skatītājiem.

9 - 16 t. atkārt 1 - 8 t. darbību.

8. zīm.

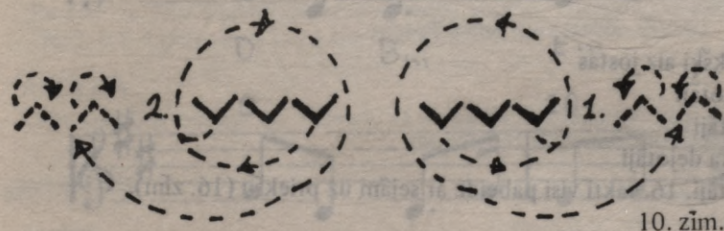

9. zīm.

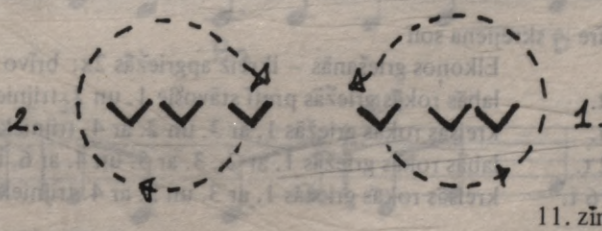
10. tūre – skrējiena soli

1 - 8 t. pavadoņi pārī, vaļējā vidukļa aptvērienā, apskrien savu lūriķi. 8. taktī pavadoņi atlaižās vaļā un atsevišķi apgriezās (10. zīm.). Lūriķi stāv:

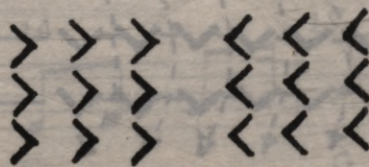
9 - 16 t. lūriķi apskrien ap saviem pavadoņiem (11. zīm.). Pavadoņi stāv ar skatu uz skatītājiem. 16. taktī visi pagriežās pret centru (12. zīm.).

10. zīm.

11. zīm.

12. zīm.

11. tūre – lēnā melodija

Vārdi: Es nojāju otru sētu. Mātes meitu lūkoties. x 2

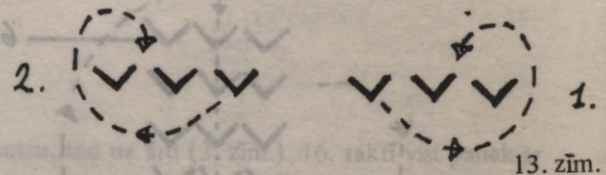
- 1 - 4 t. kreisā pusē stāvošie, cepures paceltas kreisā rokā, liek sānis labo kāju, pievelk kreiso 2x, tad liek sānis kreiso kāju, pievelk labo 2x. Labā pusē stāvošie, cepures paceltas labā rokā, liek sānis kreiso kāju, pievelk labo 2x, tad liek sānis labo kāju, pievelk kreiso 2x. (Kā 5. tūres 1 - 4 t. aprakstīts lūriķiem)
- 5 - 8 t. visi atsevišķi apgriežās, griežoties uz skatītāju pusi, kreisā pusē stāvošie sākot ar labo kāju, labā pusē stāvošie ar kreiso.
- 9 - 16 t. atkārti 1 - 8 t. darbību, pabeidzot ar skatu uz priekšu.

12. tūre – lēnā melodija

Vārdi: Es atradu mātes meitu Ar māmiņu rājamies. x 2

Visi ar sejām uz skatītājiem, cepures labajās rokās sev *priekšā* paceltas.

- 1 - 4 t. ar labo kāju solis slīpi uz priekšu, pa labi, pievelk kreiso kāju 2x. Atpakaļ ar kreiso kāju, pievelk labo 2x.
- 5 - 8 t. to pašu atkārti uz kreiso pusi, atkal sākot ar labo kāju.
- Pavadoņi
- 9 - 16 t. sejas ar cepurēm aizsegtas, vienu reizi apgriežās pa d.c.v.
- 13 - 16 t. stāv.
- Lūriķi
- 9 - 16 t. sejas ar cepurēm aizsegtas, iet uz savu trijnieku vietām (13. zīm.).

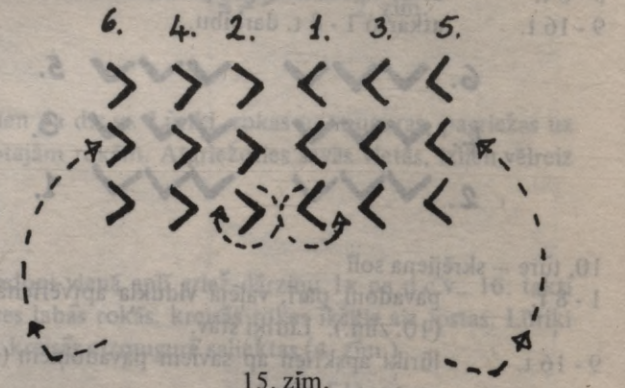
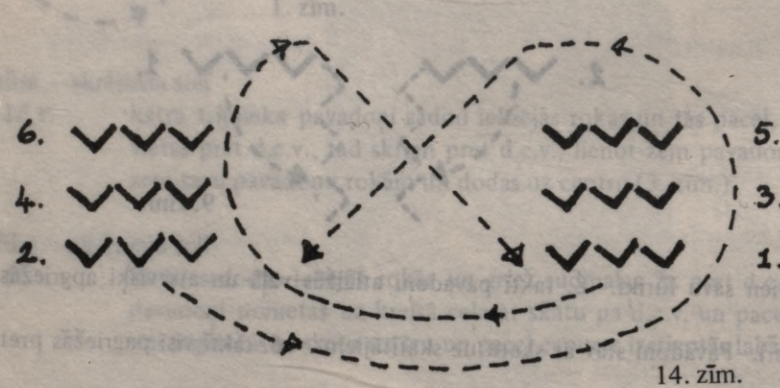
III. DALA

13. tūre – skrējiena soli

- 1 - 16 t. kreisā pusē stāvošie trijnieki skrien pa d.c.v. uz skatuves labās puses aizmuguri, tad diagonāli pāri skatuvei uz kreisās puses priekšu. Labā pusē stāvošie trijnieki skrien pret d.c.v. uz skatuves kreisās puses aizmuguri, tad diagonāli pāri skatuvei uz labās puses priekšu. Skatuves vidū trijnieki krusteniski mainās; 1., 3. un 5. trijnieks iet 2., 4. un 6. trijniekam pa priekšu. (14. zīm.)

14. tūre – skrējiena soli

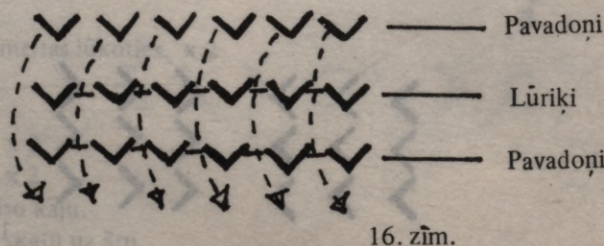
- 1 - 8 t. trijnieki turpina skrējieni virzoties uz skatuves aizmuguri, kur izveido trīs rindas pa 6 rindā (15. zīm.).
- 9 - 16 t. visi atsevišķi apgriežās, griežoties vispirms uz skatītāju pusi (15. zīm.), tad atpakaļ.

15. tūre – skrējiena soli

Elkoņos griešanās – ikreiz apgriežās 2x: brīvo roku īkšķi aiz jostas

- 1 - 4 t. labās rokās griežās pretī stāvošie 1. un 2. trijnieka deļotāji
- 5 - 8 t. kreisās rokās griežās 1. ar 3. un 2. ar 4. trijnieka deļotāji
- 9 - 12 t. labās rokās griežās 1. ar 2., 3. ar 5. un 4. ar 6. trijnieka deļotāji
- 13 - 16 t. kreisās rokās griežās 1. ar 3. un 2. ar 4. trijnieka deļotāji. 16. taktī visi pabeidz ar sejām uz priekšu (16. zīm.).

16. tūre – skrējiena soli

Visi izpilda skrējiena soli un sadotās, paceltās rokās veido vārtus (16. zīm.).

1 - 4 t. aizmugurējā rinda – pavadoņi – izlien gar labām pusēm un nostājās priekšā

5 - 8 t. aizmugurējā rinda – lūriķi – izlien un nostājās priekšā

9 - 12 t. aizmugurējā rinda – pavadoņi – izlien un nostājās priekšā

13 - 16 t. lūriķi izlien; beidzamā taktī pavadoņi izveido vienu rindu aiz lūriķiem (17. zīm.).

17. zīm.

17. tūre – lēnā melodija

Vārdi: Es atjāju šai vietāi Zeltenīti lūkoties; Es atradu bārenīti Ar saulīti runājam.

1 - 4 t. visiem cepures labās rokās uz krūtīm; ar labo kāju solis uz priekšu, pievelk kreiso x2, tad atpakaļ, ar kreiso kāju, pievelk labo x2

5 - 8 t. lūriķi griežās 1x pa d.c.v. sākot ar labo kāju, cepures paceltas. Pavadoņi stāv.

9 - 12 t. atkārti 1 - 4 t. darbību.

13 - 16 t. lūriķi klanās, vispirms ceļot cepures augstu virs galvas, tad ar izstieptām rokām uz leju. Pavadoņi klanās, cepures uz krūtīm.

LATVISKĀ IZGLĪTĪBA TRIMDĀ

AKTUĀLS PĀRSKATS

Šis pārskats sagatavots 1981. g. maijā un jūnijā 5. VLJK rīcības komitejas ierosinājumā, un ir pirmām kārtām domāts kā papildinājums Līgas Rupertes referātam "Quo vadis, latviskā izglītība?". Izglītības iespējas apzinātas iespējamības robežās, un lūdzam tādēļ papildinājumus un labojumus sūtīt Līgai Rupertei, 2141 Brunsink N.E., Grand Rapids, Mich. 49503, U.S.A.

A.S.V.

ALA Izglītības biroja vadītāja: Asja Lejiņa, 149-14 Hawthorne Ave, Flushing, N.Y. 11355

RMU programmas koordinators: Valdis Muižnieks, 2318 Gull Rd, Kalamazoo, MI 49001

Izglītības veids	Dib. gads	Skaits	Darbības veids	Skolnieku skaits
pamatskolas		29	reizi nedēļā, 8 klases	1978./79.: 1086
vidusskolas		7	reizi nedēļā, ne visur 4 klases	
vasaras vidusskolas		3		
Garezers; dir.: A. Bolšteins	1965		6 nedēļas, no jūlija, 4 klases	1980.: 198
Kursa; dir.: I. Grava	1973		5 nedēļas, no jūlija, 4 klases	1980.: 60
Beverīna; dir.: A. Vatvars	1973		6 nedēļas, no jūlija, 4 klases	1980.: 74
vasaras nometnes			darbojās pie vairākiem latviešu centriem	
Mājmācības skola; vad.: J. Rumberga			bērniem, kas dzīvo tālu no latviešu centriem	1980./81.: 17
Viensreizviens	1979		nedēļas nogales nometne rudenī jauniešiem no 12-15 g.	
Divreizdivi; padomes pr-de: S. Miezīte	1964		10 dienas, 1-2 reizes gadā, intensīvs latv. zināšanu kurss jauniešiem no 17-30 g.	ap 100
Trīsreiztrīs; vad.: L. Ruperte	1981		7 dienas, augustā, ģimenēm, dažādiem vecumiem	
½ x ½	1981		latviskas nodarbības Trīsreiztrīs dalībnieku bērniem, 5 - 12 g.	
Piebalga; vad.: I. Grava	1979?		skolotāju un latviešu valodas seminārs, 7 dienas, gadjūnā	1980./81.: 20
Akadēmiskās studijas: Rietumčičigenas univ.; koord.: V. Muižnieks	1966		latviešu studiju programma valodā, literatūrā, kultūrā un vēsturē, vasarā, un kopš 1981. g. arī akadēmiskā gada programmā	vasarās ap 75 - 100
Kentas universitātē			latviešu valodas kursi četros līmeņos	

KANADA

LNAK Izglītības nozares vadītājs: Jānis Mežaks, 325 Bogert Ave, Apt. 383, Willowdale, Ont. M2N 1L8, Canada

pamatskolas		6	darbības veids atbilst ASV	1978./79.: 356
vidusskolas		3	darbības veids atbilst ASV	
vasaras nometnes			darbojās pie latviešu centriem	
Divreizdivi			skat. zem ASV	

DIENVIDAMERIKA

DALA Izglītības vadītājs: Guntars Gedulis, Edif. INA 225, Esq. Venus, Caracas 101, Venezuela

1 pamatskola un 1 vidusskola darbojās 1980. g. Karakasā, Venecuēlā. Tā pārtrauca savu darbību 1981. g.. Par skolu situāciju un par Jaunatnes kursiem, kas otro reizi notika 1979./80. gadā, informācija pieprasāma no G. Geduļa.

A. Krišins
1981.

AUSTRĀLIJA

LAAJ Izglītības nozares vadītājs: Osvalds Aizstrauts, 97 Attunga Rd, Yowie Bay, NSW 2228
Vasaras vidusskolas dir.: Anna Ziedare, 10 Tasker St, Lower Templestowe, Vic. 3107

Izglītības veids	Dib. gads	Skaits	Darbības veids	Skolnieku skaits
pamatskolas		6	darbojās no janv. līdz oktobrim, reizi nedēļā	1978./79.: 396
vidusskolas		2	darbojās no janv. līdz oktobrim, reizi nedēļā	
Austrālijas vasaras vidusskola; dir. A. Ziedare	1975		3 nedēļas janvārī	1981.: 85
vasaras nometne			izziņas pie O. Aizstrauna	
Jaunatnes kursi	1969		pēc gadskārtējām Kultūras dienām, gada sākumā, tai pašā pilsētā	
akadēmiskās studijas: Flindersa universitatē, Adelaidē pasniedz: T. Fenels (Fennell)			latviešu valoda, pašreiz notiek Melburnā, bet iespējams organizēt arī citur	

EIROPA

Vasaras kursi; rīko: līdz šim ELJA	1974		katru vai katru otro gadu citā zemē, 12 - 14 dienas intensīvas mācības valodā, vēsturē u. tml. jauniešiem no 16 gadiem	1980.: ap 15
------------------------------------	------	--	---	--------------

VĀCIJA

LCK Izglītības nozares vadītājs: K. Lizdiks, Zeppelinallee 64, D-6 Frankfurt/M. 90, West Germany
EVS administrators: I. Balodis, "Haus Riga", Wienburgstr. 56, D-4400 Munster, West Germany

Eiropas vasaras skola "Rīga"	1979		3 nedēļas vasarā, MLĢ telpās, bērniem no 10 - 17 g.	1980.: 41
Minsteres latviešu ģimnāzija; dir. A. Liepkalns			pilna laika latviešu ģimnāzija	1980./81.: ap 66
akadēmiskās studijas: Bonnas univ.; pasniedz: A. Grasis			baltu valodas	
Gētingenes (Göttingen) univ.; pasniedz: Šmids (Schmid)			"Latviešu teksti"	
Minsteres univ.; pasniedz: F. Šols (Scholz) un O. Rozītis sen.			latviešu valoda un literatūra	

Piezīme: te tikai pieminētas valodas studiju iespējas. Izsmelšošs pārskats par iespējam studēt vēsturi, politiku u. tml. (interdisciplināro "Baltijas pētniecību") ir E. Levita raksts ELJA Informācijā nr. 93.

ANGLIJA

LNPL Izglītības vadītāja: Dz. Purnale, 34 Brook Rd, off Scraftoft Lane, Leicester, LE5 2HE, Great Britain

pamatskolas		5	mācības katru vai katru otro nedēļu	1980./81.: 55
Almēlija			vasaras nometne	1981.: 30 - 40
latviešu valoda angļu skolās			ir iespējams iegūt t.s. "GCE O-level" pie Oksfordas universitātes	
valodas grupas		6	latviešu valodas mācības nepratējiem-iesācējiem reizi nedēļā	
latviešu valodas īskursi	1981		iecerēti 2 - 3 reizes gadā, intensīvi nedēļas nogales kursi	1981.: ap 70

ZVIEDRIJA

ZLCP Izglītības nozares vadītājs: Māris Slokenbergs, PL 1410, S-763 00 Hallstavik, Sweden

Izglītības veids	Dib. gads	Skaitis	Darbības veids	Skolnieku skaits
pamatskolas		5	mācības parasti katru otro nedēļu	1979./80.: 92
latviešu valoda zviedru skolās			1 - 2 stundas nedēļā šīs t.s. "mājas valodas mācības" iespējamas arī ģimnāzijā	1979./80.: ap 50
vasaras nometnes: Stokholmas apkārtnē; rīko LPK	1950		4 nedēļas, sākās ap Jāņiem	1981.: ap 50
Ēlande; rīko: V. Sviķe			sākās jūlijā, galvenokārt Vācijas bērniem	1981.: ap 28
akadēmiskās studijas: Stokholmas univ.; vada: V. Rūķe-Draviņa	1970		baltu valodas (skat. arī Archīvs 17)	ap 40

Papildus informācija: Archīvs 17 (1977. g.). Veltīts "latviskai audzināšanai un audzinātājiem".

Pārskatu sastādījušas: Līga Ruperte un Laine Lasmane.

EIROPAS LATVIEŠU JAUNATNES APVIENĪBAS ZIŅAS

ELJA 28. kongresa biedru pilnsapulces pieņemtās rezolūcijas

ELJA 28. pilnsapulce izsaka savu ticību MLĢ nākotnei un cer, ka šai trimdas pastāvēšanai tik svarīgai iestādei arī turpmāk būs pietiekami augsts skolēnu skaits.

ELJA 28. pilnsapulce solidarizējas ar Latvijas pretestības kustības cīnītājiem Juri Būmeisteru un Daini Lismani, kuri 1981. gada jūnijā Rīgā tika notiesāti ar brīvības atņemšanu uz 15 resp. 10 gadiem un pieprasa tūlītēju Būmeistara un Lismaņa atbrīvošanu.

ELJA augstākais eksekutīvorgāns ir ELJA valde ar savu priekšsēdētāju. Ievērojot šo principu, visas pilnsapulces izraudzītās komisijas jeb personas, kas veic speciālus uzdevumus, ir atbildīgas ne tik vien iepretim pilnsapulcei bet arī ELJA valdei.

ELJA 28. kongresa biedru pilnsapulces pieņemtie lēmumi

ELJA turpinās sarunas ar Latvijas jaunatnes organizācijām.

ELJA valdes locekļi

Priekšsēdētāja
Sarma Draviņa
Furusundsg. 10
115 37 Stockholm
Zviedrijā
Tālr. 08/610636

Priekšsēdētājas vietnieks un sakarnieks ar ELJA Anglijas nodaļu
Mārtiņš Dāle

Sekretāre un sakarniece ar ELJA Skandināvijas nodaļu
Laine Lasmane

Kasieris

Pēteris Kancāns

Biedrzinis un EI ekspeditors
Visvaldis Liepa

Preses atašēja
Lilija Zobena

Valdes locekle speciāliem uzdevumiem un kongresa rīkošana
Astrīda Lappuke

ELJA revīzijas komisija

Egils Levits
Matīss Kļaviņš
Imants Gross

ELJA Informācija
Juris Jostiņš/Aivars Sinka

ELJA 28. pilnsapulce pilnvaro sekojošās personas

Cilvēku tiesību jautājumos
Viktors Strunskis un Astrīda Lappuke

Minoritāšu jautājumos
Ansis Reinharde

Modernās tehnoloģijas izmantošanā ELJA vajadzībām
Modris Bite

Vācijas latviešu centra jautājumos
Andrejs Neimanis

Vasaras kursu jautājumos
Dzidra Purmale

A. Krišjānis

(Pārņemts no Dzintenes Balss Nr 14(1747), 1981. g. 12. aprīlī)

Tādā sestdienas rītā, kad acu priekšā vid šī tepat reklāmas lapa, pie tam, atceroties seno gudrību par rīta stundas zeltu mutē, cēlmetāls nogrimst aizmirstībā, un par vilinājumu kļūst solītās dzintara rotas, audumi, Latgales māls, adījumi un citi tautas meistaru darinājumi.

Jelgavas rajona kultūras nama priekšlaukums izrādās savu pussimtu automašīnu vērts – visu dienu šī krāsaino metala braucāmo jezga neapsīkst, jo, raugi, programmas lapa pa stundām – no desmitiem rītā līdz četriem pēcpusdienā – rāda visas izklaides.

Ir Sesavas lauku kapela, ir šī pašā kultūras nama Tautas deju ansamblis “Diždancis”, ir Dobeles skolēnu folkloras kopa un vēl ir Rīgas “Skandinieki”. Un tirgus, kur savus darinājumus sakārtojuši Rīgas, Rēzeknes, Bauskas un Jelgavas daiļamatmeistari.

Mana drauga Amerikas tēvocis teiktu, ka dzintara krelles ir vislabākais bizness, un pārsteigums rastos, ja iebilde būtu par labu Rēzeknes svilpauniekiem un Rīgas piparkūkām. Un Latgales ezeru un kalnu balsis svilpauniekos, pēperkoku sirdis un gaiļi un “Skandinieki” visā garajā dienas burzmā bija mirklī ar skaistu mīlestību. Lai neapvainojas meistas un meistari no “Dārdezes”, “Avota”, “Atspoles”, “Draudzības” un baušķenieces un mazie dobelnieki ar skaistu deju un skaņu balsi, diždancieši ar augstu dejas klasi, Sesavas vīri ... Mīlestība un māka rādīt savas tautas garamantas bija visiem.

“Skandinieki” savu stundu sāk ar apdziedāšanos turpat pie tirdzniekiem. No cita pie cita. Un, ja kāds trāpās tāds gauneriģāks, tad tam blusas no bārdas mūk, ciskas kasīdamas, un mušas visai lielas skādes dara uz deguna un vēl un vēl, līdz jāiet projām tukšā. Citi ir devīgāki, un tiem tiek arī pa atzinīgai dziesmai. Katrā ziņā šāda garda apdziedāšanās Jelgavā skān ar tālu atbalsi. Kā saka kultūras nama direktore Mārīte Krastiņa, tad Tautas mākslas diena šajā pusē ir pirmo reizi, bet jādodomā, ka tā kļūs par tradīciju: laba sēkla labā augsnē.

Lielajā zālē “Skandinieki” rāda savu pūru. Sāk ar zemgaļu dziesmām, pa vidu nāk citas kurzemnieku dziesmas, rotaļas, tad vēl vidzemnieku tradīcijas, dziesma no Preiļiem, Ilzenes dancis, un, kad tevi uz rotaļu lūdz slaika meiča ar svītrotiem brunčiem, tad soli iet kā īstenam skandiniekam.

Un vēl beigās kopus dziedāta “Nu ar dievu, Kurzemīte”.

LASĪTĀJU VĒSTULES

PDC redakcijai!

Pēdējā PDC izdevumā (59.) ir ieviesusies drukas kļūda LJAA nosūtītā rakstā. Pirmā teikumā otrā rindkopā ir teikts, ka Bruno Kalniņš ir piedalījies darbu izvērtēšanā. Tā persona bija Bruno Krūmiņš. Būtu vēlams šo kļūdu izlabot nākošā izdevumā, lai B. Krūmiņa kungs neapvainotos. Paldies.

M. Šmits
Rakstvede

JELGAVAS RAJONA KULTŪRAS NAMS
Jelgava, Dobeles ielā 100, tel. 20074

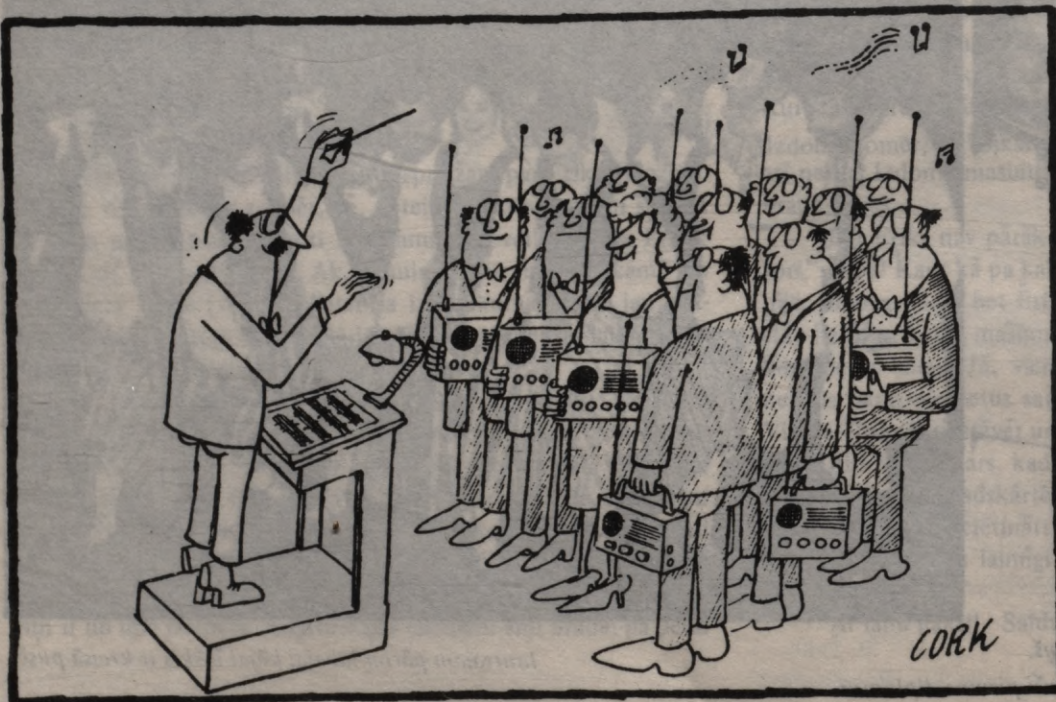
UZMANĪBU! UZMANĪBU!
1981. gada 14. martā, sākums plkst. 10

Vainīgs esmu, atzīstos: žēlastību izlūdzos! Tomēr dažreiz šķiet, ka vienīgā lasītāju reakcija, ko saņemam ir tad, kad ieviesās drukas kļūda.

Jānis Dūšelis
Techniskais redaktors

MAX

KALENDĀRS

1981. gada

no 2. - 4. oktobrim
10., 11. un 17. oktobrī
no 26. - 31. decembrim
no 27. decembra - 1982. g. 3. janvārim

Austrālijas internacionālais daudz kultūru festivāls un 1. folkloras deju sacensības, Kanberā.
"Shell Folkloric" izrādes, Pertā.
Austrālijas latviešu 31. kultūras dienas, Brisbānē.
Austrālijas latviešu gaidu un skautu 16. lielā nometne KURZEMES CIETOKSNIS, Adelaidē.

1982. gada

no 2. - 10. janvārim
no 4. - 25. jaunvārim
21. martā
5. un 13. martā
28. martā
3. aprīlī
17. aprīlī
maijā
maija un jūnijā
no 3. - 16. jūnijam
no 17. - 19. jūnijam
5., 6., 12., 13. un 14. jūnijā
jūnijā
no 1. - 5. jūlijam
no 25. - 31. jūlijam
no 15. - 22. augustam
no 21. - 29. augustam
no 2. - 6. septembrim
no 8. - 11. oktobrim
no 26. - 31. decembrim

Austrālijas latviešu 14. jaunatnes kursi, Brisbānē.
Vasaras vidusskola, Adelaidē.
"Shell Folkloric" izrādes, Melburnā.
"Shell Folkloric" izrādes, Adelaidē.
Saules jostas ansambļa UPMĀLU SAIMNIECE izrāde, Melburnā, Kambervelas pilsētas namā.
Saules jostas ansambļa UPMĀLU SAIMNIECE izrāde, Kanberā, Kanberas teātra zālē.
Saules jostas ansambļa UPMĀLU SAIMNIECE izrāde, Sidnejā, Sīmūra centrā.
Austrālijas latviešu 20. jaunatnes dienas, Sidnejā.
Saules jostas ansambļa turneja Amerikā.
Tobāgo salidojums, Tobāgo.
8. AABS konference, Miniapolē, ASV.
"Shell Folkloric" festivāls, Sidnejā.
Austrālijas latviešu 22. teātru festivāls, Melburnā.
ASV rietumkrasta 9. dziesmu svētki, Portlandē.
Eiropas latviešu 5. dziesmu svētki, Lidsā, Anglijā.
3 x 3 Garezerā, ASV;
Latviešu gaidu un skautu 4. lielā nometne KĀVU GAISMĀ, Mičigenā, ASV..
LJAA 2. kongress.
4. latviešu jauniešu dziesmu svētki, Klīvlandē.
Austrālijas latviešu 32. kultūras dienas, Kanberā.

1983. gada

janvārī
janvārī
jūnijā
no 2. - 4. jūlijam
no 26. - 31. decembrim

Austrālijas latviešu 15. jaunatnes kursi, Kanberā.
Vasaras vidusskola, Adelaidē.
Austrālijas latviešu 23. teātru festivāls, Pertā.
ASV latviešu 7. vispārējie dziesmu svētki, Milvokos.
Austrālijas latviešu 33. kultūras dienas, Melburnā.

1984. gada

janvārī
janvārī
janvārī
jūnijā vai jūlijā
no 26. - 31. decembrim

Austrālijas latviešu 16. jaunatnes kursi, Melburnā.
Vasaras vidusskola, Adelaidē.
6. Vispasaules latviešu jauniešu kongress, Austrālijā.
Pasaules brīvo latviešu 2. dziesmu dienas, Gotlandē vai Minsterē.
Austrālijas latviešu 34. kultūras dienas, Lonsestonā.

PEANUTS

3

